ŚLĄSKO-DĄBROWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 3 KATOWICE, DNIA 10 LUTEGO ROK 1949

Poz. Str.

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY:

27.
ZARZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 13 stycznia 1949 r. Nr O. Org. 1/26/33/48
w sprawie utworzenia i organizacji wewnętrznej Wydziału Personalnego Urzędu Wojewódzkiego.

Na podstawie art. 36 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80 z 1936 r. poz. 555), § 37 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76. poz. 611) i zarządzenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 29 grudnia 1948 r. okólnik Nr 109 L. dz. 1. Org. III-5/2001/2/48 zarządzam zniesienie Oddziału Personalnego w Wydziale Ogólnym i utworzenie w Urzędzie Wojewódzkim z dniem 1-go stycznia 1949 r. Wydziału Personalnego.

Zakres działania i organizację wewnętrzną Wydziału Personalnego ustalam jak następuje:

Wydział Personalny (znak Pers.) obejmuje sprawy osobowe wszystkich funkcjonariuszów Urzędu Wojewódzkiego oraz podległych i nadzorowanych przez Wojewodę władz i urzędów administracji ogólnej i organów wykonawczych samorządu terytorialnego, sprawy polityki personalnej, sprawy ruchu służbowego i ewidencji personalnej, sprawy doboru i szkolenia personelu oraz sprawy wynikające z naruszenia obowiązków służbowych.

Wydział Personalny dzieli się na 3 Oddziały:

I. Oddział Szkolenia oraz Uprawnień i Obowiązków Pracowników (znak Pers. Szk.),
II. Oddział Ruchu Służbowego i Ewidencji Personalnej Pracowników Państwowych (znak Pers. P),
III. Oddział Ruchu Służbowego i Ewidencji Personalnej Pracowników Samorządowych (znak Pers. S.).

I. **Oddział Szkolenia oraz Uprawnień i Obowiązków Pracowników** obejmuje sprawy szkolenia pracowników, sprawy obowiązków i praw pracowników, sprawy wynikające z naruszenia obowiązków służbowych oraz sprawy personalne o charakterze ogólnym.

II. **Oddział Ruchu Służbowego i Ewidencji Personalnej Pracowników Państwowych** obejmuje sprawy zmian osobowych, ewidencji personalnej, kandydatów do służby, zawiązania i rozwiązania stosunku służbowego, przeniesień, urlopów, awansów, odznaczeń, delegacji służbowych itp. sprawy związane z ruchem służbowym.

III. **Oddział Ruchu Służbowego i Ewidencji Personalnej Pracowników Samorządowych** obejmuje sprawy osobowe przewodniczących organów wykonawczych i ich zastępców oraz następujących pracowników administracji samorządowej: Prezydentów Miast, Wiceprezydentów, Naczelników Wydziałów, Kierowników samodzielnych Oddziałów względnie referentów zarządów miejskich w miastach wydzielonych, — bezpośrednio prezydentom tych miast podległych, burmistrzów i wiceburmistrzów, kierowników działów samorządowych starostw powiatowych (sekretarzy wydziałów powiatowych), powiatowych inspektorów samorządu gminnego, wójtów oraz sekretarzy zarządów gmin miejskich miast niewydzielonych i gmin wiejskich.

Szczegółowy podział czynności i wykaz akt (teczek) Wydziału Personalnego opracuje Ob. Naczelnik Wydziału Personalnego i przedłoży mi za pośrednictwem Wydziału Ogólnego do aprobaty.

Zakres aprobaty w Wydziale Personalnym uregulowany zostanie oddzielnie. Wnioski co do podziału aprobaty przedstawi Ob. Naczelnik Wydziału Personalnego.

Pełnienie obowiązków Naczelnika Wydziału Personalnego powierzam Ob. Klimczakowi Karolowi, dotychczasowemu Kierownikowi Oddziału Personalnego.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r. Równocześnie ulega zmianie zarządzenie organizacyjne Nr 33/47 z dnia 1 sierpnia 1947 r. w sprawie organizacji wydziałów z działu służby Ministerstwa Administracji Publicznej jak następuje:

1. W zakresie Wydziału Ogólnego ulega skreśleniu III Oddział Personalny a Oddziały: Statystyczny i Inspekcji otrzymują kolejne numery 3 i 4.
2. W zakresie Wydziału Samorządowego: a) w Oddziale I Administracji Samorządu dodaje się po słowach „samorządu wojewódzkiego" wyrazy „oraz z wyjątkiem spraw wchodzących w zakres działania Wydziału Personalnego",
3. W Oddziale IV Samorządu Wojewódzkiego po słowach „sprawy osobowe" dadaje się wyrazy „z wyjątkiem spraw wchodzących w zakres Wydziału Personalnego".

Szczegółowe rozgraniczenie kompetencji Wydziału Samorządowego i Wydziału Personalnego w sprawach osobowych pracowników związków samorządu terytorialnego ustalone zostało w zarządzeniu organizacyjnym Nr 54/48 z dnia 11. grudnia 1948 r.

Wojewoda: Inż. Jaszczuk

28.
ZARZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 15 stycznia 1949 r. Nr O. Org. 1/28/a/61/48
w sprawie organizacji wewnętrznej Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego i referatów aprowizacji w starostwach powiatowych.

Na podstawie zarządzenia Nr 11 Likwidatora Agend Ministra Aprowizacji z dnia 30 grudnia 1948 r. L. dz. I/L/10171/Org. — ustalam organizację wewnętrzną Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego oraz referatów aprowizacji w starostwach powiatowych, jak następuje:

1. **Wydział Aprowizacji** (znak Apr.) dzieli się na 4 Oddziały:
   I. Oddział Ogólny,
   II. Oddział Towarowy,
   III. Oddział Rozrachunkowy,
   IV. Oddział Zaległych Rozliczeń.
   Szczegółowy podział czynności Wydziału Aprowizacji uregulowany zostanie oddzielnym zarządzeniem w terminie późniejszym.
2. **Referaty Aprowizacji** w starostwach powiatowych obejmują grupy spraw odpowiadające oddziałom w Wydziale Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego.
   Szczegółowy podział czynności referatów aprowizacji w starostwach powiatowych uregulowany zostanie oddzielnie w terminie późniejszym.
3. Komórki organizacyjne załatwiające sprawy aprowizacyjne w zarządach miejskich miast wydzielonych pozostają aż do uregulowania ich zakresu działania oddzielnym zarządzeniem.
4. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od 1 stycznia 1949 r.
   Równocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia zarządzenia organizacyjnego Nr 29/47 z dn. 6 sierpnia 1947 r. w sprawie organizacji Wydziału Aprowizacji.

Wojewoda: w/z Płk. Ziętek, Wicewojewoda

29.
ZARZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 15 stycznia 1949 r. Nr. Wet. II/39-1
w sprawie badania zwierząt na stacjach kolejowych, przystaniach wodnych oraz na punktach załadowczych i wyładowczych dla transportów samochodowych.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz.U.R.P. Nr 42, poz. 408) zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz.U.R.P. Nr 116, poz. 961) i zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 stycznia 1949 r, Nr W.H.II-8/1 w sprawie badania zwierząt racicowych w związku ze stwierdzeniem pryszczycy na obszarze województwa dolno-śląskiego zarządzam, co następuje:

§ 1. Zwierzęta racicowe (bydło rogate, w tym cielęta, owce, kozy i świnie) podlegają na obszarze województwa śląsko-dąbrowskiego badaniu przy załadowaniu i wyładowaniu na wszystkich stacjach kolejowych, przystaniach wodnych i punktach załadowczo-wyładowczych dla transportów samochodowych.

§ 2. Badanie zwierząt racicowych przy załadowaniu i wyładowaniu przeprowadza powiatowy lub inny lekarz weterynarii upoważniony przez Wojewodę Śląsko-Dąbrowskiego.

§ 3. Badanie zwierząt racicowych przy wyładowaniu nie dotyczy zwierząt przywożonych na targowicę miejską w Bytomiu oraz do rzeźni publicznych, w których urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa przeprowadzają lekarze weterynarii.

§ 4. Wyprowadzanie (wywożenie, wynoszenie) w stanie żywym zwierząt spędzonych do rzeźni publicznych jest wzbronione. Na wyjątki może zezwolić Starosta (Prezydent miasta), jeżeli według uznania powiatowego lekarza weterynaryjnego nie jest to połączone z niebezpieczeństwem przeniesienia zaraźliwej choroby zwierzęcej.

§ 5. O zamierzonym załadowaniu, lub wyładowaniu zwierząt racicowych winien posiadacz względnie jego przedstawiciel zawiadomić właściwego powiatowego lub innego

upoważnionego lekarza weterynarii najpóźniej na 12 godzin przed załadowaniem lub wyładowaniem.

§ 6. Zwierząt zaopatrzonych w świadectwa miejsca pochodzenia wystawione na nieprzepisowych formularzach albo w sposób uniemożliwiający stwierdzenie ich tożsamości i miejsca pochodzenia, nie należy dopuszczać do załadowania na stacjach kolejowych, przystaniach wodnych i punktach załadowczych dla transportów samochodowych.

§ 7. O wyniku badania powiatowy, lub inny upoważniony lekarz weterynarii winien wystawić przewidziane obowiązującymi przepisami świadectwo zdrowia osobno na każdy wagon, oddział statku i samochód, oraz dołączyć przynależne świadectwa miejsca pochodzenia, podając na świadectwie zdrowia ich ilość datę załadowania, numer wagonu oddziału statku, samochodu i liczbę dziennika badania.

Świadectwo zdrowia winno być zaopatrzone w podpis powiatowego lub innego upoważnionego lekarza weterynarii i w urzędową pieczęć powiatowego lekarza weterynarii.

§ 8. Opłaty za badanie zwierząt przy załadowaniu i wyładowaniu na stacjach kolejowych, przystaniach wodnych i punktach załadowczo-wyładunkowych dla transportów samochodowych obowiązują według stawek określonych zarządzeniem Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 1 sierpnia 1947 r, Nr Wet. III.C/5-14 w sprawie taryfy opłat za czynności lekarsko-weterynaryjne (Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki z roku 1947 Nr 26, poz. 335).

§ 9. Przekroczenie przepisów niniejszego zarządzenia będzie karane na zasadzie art. 98 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz.U.R.P. Nr 77, poz. 673) z późniejszymi zmianami przy zastosowaniu postanowień dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz.U.R.P. Nr 56, poz. 312).

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1949 r.

Wojewoda: w. z. Arka Bożek, Wicewojewoda

30.

OKÓLNIK Nr 506/49 WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 27 stycznia 1949 r. Nr Kult. MOZ-IV/119/49

w sprawie zatwierdzania projektów pomników męczeństwa

Ostatnio miały miejsce fakty wznoszenia bez zezwolenia pomników męczeństwa, względnie nadsyłania do zatwierdzenia projektów po uprzednim ich wykonaniu.

W związku z tym zgodnie z ustawą z dnia 2 lipca 1947 r. (Dz. U.R.P. Nr 52 poz. 264) oraz na podstawie okólnika Ministra Kultury i Sztuki z dnia 17 grudnia 1948 r. zarządzam, aby wszelkie projekty pomników męczeństwa były przed ich wykonaniem przesyłane za pośrednictwem Wojew. Wydziału Kultury i Sztuki Radzie Ochrony Pomników Męczeństwa w Warszawie do zatwierdzenia.

Wojewoda: Inż. Jaszczuk

31.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 24 grudnia 1948 r. Nr AP. I/16-144/48

w sprawie utworzenia Wydziału Egzekucyjnego w Okręgowym Urzędzie Likwidacyjnym w Opolu

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi
w Głubczycach, Grodkowie, Kluczborku, Koźlu, Niemodlinie, Nysie, Oleśnie, Opolu, Prudniku, Raciborzu i Strzelcach,
Ob. Ob. Prezydenci Miast Wydzielonych
w Nysie, Opolu i Raciborzu.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Ziem Odzyskanych Dep. Likwid. L. dz. 592/V/Og. 2-g z dnia 28 sierpnia 1948 r. utworzony został z dniem 20 września 1948 r. w Okręgowym Urzędzie Likwidacyjnym w Opolu VI Wydział Egzekucyjny, który będzie wykonywał orzeczenia o przepadku majątku i o zabezpieczeniu przepadku wydawane przez Sądy Wojskowe, Sądy Powszechne, Komisje Specjalne do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym oraz władze administracyjne.

Pod względem miejscowym zakres kompetencji nowo utworzonego Wydziału VI Egzekucyjnego Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego w Opolu obejmuje następujące powiaty: głubczycki, grodkowski, kluczborski, kozielski, niemodliński, nyski, oleski, opolski, prudnicki, raciborski i strzelecki oraz miasta wydzielone: Nysę, Opole i Racibórz.

Podając powyższe do wiadomości w uzupełnieniu mojego pisma okólnego z dnia 31 lipca 1948 r. Nr. AP. I/16-144/48 o wykonaniu orzeczeń w sprawie przepadku majątku i zabezpieczeniu przepadku przez O. U. L. ogłoszonego w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 16 poz. 318, polecam, by wnioski o wykonanie orzeczeń o przepadku majątku i o zabezpieczeniu przepadku wydawane przez władze administracji ogólnej a dotyczące wyżej wymienionych powiatów i miast wydzielonych kierowano wyłącznie do Wydziału VI Egzekucyjnego Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego w Opolu.

Wojewoda: w/z Płk. Ziętek, Wicewojewoda.

32.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 12 stycznia 1949 r. Nr Rol. 118/1

w sprawie kwalifikacji buhaji i knurów

Do wszystkich Ob. Ob. Starostów województwa śl.-dąbr.

Na podstawie ustawy z dnia 5 marca 1944 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec, (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Nr 40 poz. 345) w brzmieniu dekretu z dn. 25. VI. 1946 r. (Dz.U.R.P. Nr 32 poz. 203) i rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 4. V. 1937 r. w sprawie wykonania ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz.U.R.P. Nr 38 poz. 291) — polecam wydać podwładnym Zarządom Gmin zarządzenie dokonania szczegółowego spisu wszystkich buhajów i knurów wg. stanu na dzień 1 lutego 1949 r. do arkuszy spisowych, które dla buhaji zostaną doręczone przez byłych instruktorów hodowli przy Powiatowych Zw. Samopomocy Chłopskiej, natomiast dla knurów, zostaną dołączone do niniejszego pisma.

W związku z powyższym, Zarządy Gmin ogłoszą spis wszystkich buhajów i knurów, które w dn. 1 lutego b. r. ukończyły conajmniej 6 miesięcy, nie wyłączając również rozpłodników zapisanych do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych.

Termin zgłaszania rozpłodników, przez ich właścicieli upływa zgodnie z § 34, ust. I. powyżej przytoczonego rozporządzenia **z dniem 15 lutego b. r.**, po którym to terminie, Zarządy Gmin prześlą odwrotnie dokładnie wypełnione arkusze spisowe w dwóch egzemplarzach do Starostwa Powiatowego w danym powiecie. Trzeci egzemplarz pozostanie w Zarządzie Gminnym.

Przy dokonywaniu spisu rozpłodników, Zarządy Gmin będą pobierały od każdego zgłoszonego rozpłodnika, tak od buhaja, jak i knura opłatę manipulacyjną w wysokości 50 zł. Pieniądze te Zarządy Gmin, wpłacą w czasie przeglądów rozpłodników przewodniczącemu Pow. Komisji Kwalifikacyjnej za potwierdzeniem odbioru.

Arkusze zbiorowe rozpłodników, należy wypełnić w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, pismem możliwie maszynowym ew. ręcznym, koniecznie czytelnym. Po ukończeniu spisu rozpłodników w jednej gromadzie, należy pozostawić 2 wolne miejsca na sporządzenie zestawienia z danej miejscowości i dalej rozpocząć następną miejscowość na tym samym arkuszu. Rubryki 3 i 17 do 26 wypełni Pow. Komisja Kwalifikacyjna na miejscu spędu. W rubryce „rasa" należy zaznaczyć przynależność danego rozpłodnika do danej rasy przez wpisanie pionowej kreski w odpowiedniej rubryce, przy czym zwrócić należy uwagę na objaśnienia umieszczone na dole arkuszy spisowych. Rubryki dot. pochodzenia rozpłodnika, należy wypełniać na podstawie przedłożonych Zarządowi Gminy rodowodów odnoszących się do zgłoszonych rozpłodników.

Zwracam specjalną uwagę na konieczność wpisania do arkuszy spisowych ilości materiału żeńskiego (krowy i jałówki od 18-tu miesięcy, jak również przy knurach maciory) osobno dla każdej gromady. Ogólna ilość materiału żeńskiego, z terenu całej gminy, winna być uwidoczniona na końcu arkusza spisowego.

Zgodnie z § 28 pkt. 2 rozporządzenia z dnia 4. V. 1937 r. (Dz.U.R.P. Nr 38, poz. 291) Powiatowe Komisje Kwalifikacyjne dokonają na terenie całego województwa śl.-dąbrowskiego przeglądów wszystkich zgłoszonych w Zarządach Gmin, na dz. 1 lutego br. rozpłodników, a więc buhajów i knurów, które odbędą się dla powiatu:

L. p.	Powiat	Termin przeglądu	Czas trwania przegl.
1.	Bytom	31. III. i od 1. IV. — 2. IV. 49 r.	3 dni
2.	Tarn.-Góry	31. III. i od 1. IV. — 2. IV. 49 r.	3 dni
3.	Będzin	5. IV. — 9. IV. 49 r.	5 dni
4.	Zawiercie	5. IV. — 9. IV. 49 r.	5 dni
5.	Pszczyna	11. IV. — 16. IV. 49 r.	6 dni
6.	Rybnik	11. IV. — 16. IV. 49 r.	6 dni
7.	Gliwice	11. IV. — 16. IV. 49 r.	6 dni
8.	Katowice	20. IV. — 23. IV. 49 r.	4 dni
9.	Bielsko	20. IV. — 23. IV. 49 r.	4 dni
10.	Kluczbork	25. IV. — 30. IV. 49 r.	6 dni

L. p.	Powiat	Termin przeglądu	Czas trwania przegl.
11.	Olesno	25. IV. — 30. IV. 49 r.	6 dni
12.	Lubliniec	25. IV. — 30. IV. 49 r.	6 dni
13.	Nysa	2. V. — 7. V. 49 r.	6 dni
14.	Prudnik	2. V. — 7. V. 49 r.	6 dni
15.	Opole	11. — 21. V. bez 15. V. 49 r.	10 dni
16.	Strzelce	10. V. — 14. V. 49 r.	5 dni
17.	Koźle	17. V. — 21. V. 49 r.	5 dni
18.	Racibórz	31. V. i 1. VI. — 4. VI. 49 r.	5 dni
19.	Głubczyce	31. V. i 1. VI. — 4. VI. 49 r.	5 dni
20.	Cieszyn	7. VI. — 11. VI. 49 r. i 14. VI. 49 r.	6 dni
21.	Grodków	21. VI. — 25. VI. 49 r.	5 dni
22.	Niemodlin	21. VI. — 25. VI. 49 r.	5 dni

Ob. Ob. Starostowie, biorąc pod uwagę powyższy ostateczny terminarz przeglądów, ustalą w myśl § 35 rozp. z dn. 4 V. 1937 r. (Dz.U.R.P. Nr 38, poz. 291)—dzień i miejsce oraz godzinę odbywania przeglądów rozpłodników w poszczególnych okręgach przeglądowych w swoim powiecie, poczym ogłoszą je obwieszczeniami (wzór obwieszczenia załącza się) w każdej miejscowości okręgu przeglądowego przynajmniej na **15 dni** przed terminem przeglądu.

W skład Komisji Kwalifikacyjnej Ob. Ob. Starostowie, jako przewodniczący Wydziałów Powiatowych, w porozumieniu z Urzędem Wojewódzkim — Dział Rolnictwa i Reform Rolnych—Wydział Rolnictwa w Katowicach, wydelegują jako jednego członka i jego zastępcę przedstawicieli Pow. Związku Samorządowego, obeznanych z hodowlą bydła i trzody chlewnej, a jako drugiego członka wydelegują samorządowego lekarza weterynarii i jako jego zastępcą innego lekarza weterynarii z terenu swego powiatu.

Trzeciego członka Komisji Kwalifikacyjnej i jego zastępcę wydeleguje Urząd Wojewódzki Dział Rolnictwa i Reform Rolnych—Wydział Rolnictwa w Katowicach. Będzie on przewodniczącym Komisji Kwalifikacyjnej, a jego zastępca, zastępcą przewodniczącego.

Wykaz imienny członków Pow. Komisji Kwalifikacyjnej typowanych przez Ob. Ob. Starostów, należy przesłać do Urzędu Wojewódzkiego Dział Rolnictwa i Reform Rolnych—Wydział Rolnictwa w Katowicach, w terminie nie przekraczalnym do dnia 1 marca br.

Wraz z wykazem imiennym członków Komisji Kwalifikacyjnej, prześlą Ob. Ob. Starostowie dokładnie opracowany plan przeglądów rozpłodników w poszczególnych okręgach przeglądowych, wg. poniżej zamieszczonego wzoru, przy czym zwrócić należy uwagę, by odległości w okręgach przeglądowych do miejsca spędu, nie przekraczały 10 km, by na jeden dzień nie projektowano więcej niż 3 miejsca przeglądu oraz by na miejscu przeglądu były doprowadzone rozpłodniki z terenu 1 tylko gminy.

Starostwa winny udzielić Komisji Kwalifikacyjnej, zwłaszcza dla członków wydelegowanych przez Starostwa, mechanicznych środków lokomocji, by zapewnić możność punktualnego działania Komisji Kwalifikacyjnej wg. nakreślonego planu przeglądów.

Zarządy Gminne, na terenie których odbywać się będą przeglądy rozpłodników, przygotują na miejscach przeglądów: 2 większe stoły i odpowiednią ilość krzeseł, atrament i przyrządy piśmienne, wodę, mydło i ręcznik, wydelegują po dwóch pracowników umysłowych, biegle piszących w tym referent rolny, który winien przynieść ze sobą na miejsce spędu odpis trzeciego arkusza spisowego rozpłodników. oraz opłaty manipulacyjne zainkasowane przy spisie.

Zarządy Gmin, powiadomią zainteresowanych właścicieli rozpłodników, że

1. Na miejsce spędu mają być doprowadzone rozpłodniki najpóźniej na 30 minut przed wyznaczonym terminem. odnosi się to również do rozpłodników zapisanych do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych.
2. Na miejsce spędu, właściciele rozpłodników mają się zjawić z wszelkimi posiadanymi papierami dotyczącymi danego rozpłodnika lub jego przodków (rodowody, odznaczenia hodowlane, świadectwa uznania z ubiegłych lat, oraz rejestry stanowienia z 1948 r.) z wszystkimi dowodami uiszczenia należnych opłat zrzeszeniu hodowców bydła i trzody chlewnej.
3. Opłata za świadectwa uznania, wynosić będzie w roku bieżącym: dla buhaja 600 zł
„ knura 400 zł
4. Buhaje od 12-tu miesięcy mają mieć założone kółka nosowe i doprowadzone na miejsce przeglądu obowiązkowo na drążkach. Nie stosowanie się do powyższego zarządzenia będzie surowo karane.
5. Buhaje nieuznane przez Komisję Kwalifikacyjną, muszą być na miejscu przeglądu wykastrowane.

Rygory: przewidziane ustawą z dnia 5 marca 1934 r. (Dz. U.R.P. Nr 40, poz. 349) w brzmieniu dekretu z dn. 25. VI. 1946 r. (Dz.U.R.P. Nr 32 poz. 203).

1. Właściciele knurów, które nie zostały uznane (art. 6 ust. 314) obowiązani są poddać je wytrzebieniu na własny koszt i ryzyko najpóźniej 4 tygodnie od daty orzeczenia Komisji Kwalifikacyjnej (art. 10 pkt. 1).

W razie nie wytrzebienia rozpłodnika w wyżej podanym czasie, knur podlega przymusowemu wytrzebieniu na koszt i ryzyko właściciela (art. 10 pkt. 2).

2. Grzywną do 2.000 zł karany będzie:

a) kto nie zgłasza Zarządowi Gminy rozpłodnika lub nie doprowadza go przed Komisję Kwalifikacyjną (art. 8 i 11)

b) kto dopuszcza do powstania warunków, przy których jest możliwe pokrycie rozpłodnikiem nieuznanym. (art. 6 ust. 1 i art. 11 ust. 2)

c) kto pokrywa rozpłodnikiem nieuznanym (art. 6 ust. 1 i art. 11 ust. 3).

W orzecznictwie wskazującym władza administracyjna. na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, oznaczy karę zastępczego aresztu. stosownie do art 10 prawa o wykroczeniach.

Wojewoda: w/z Arka Bożek. Wicewojewoda

WZÓR
planu przeglądu buhajów i knurów w powiecie.

Data	godzina	Miejsce przeglądu (dokładny adres)	Przegląd obejmuje miejscowości	Zgłoszona ilość do przeglądu buhajów knurów

(Wzór obwieszczenia)

Starostwo Powiatowe w ....

OBWIESZCZENIE

Na podstawie ustawy z dnia 5. III. 1944 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz.U.R.P. Nr 40 poz. 345) w brzmieniu dekretu z dnia 25. VI. 1946 r. w sprawie zmiany ustawy z dn. 5 marca 1934 r. o dozorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz.U.R.P. Nr 32 poz. 203) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 4. V. 1937 r. w sprawie wykonania ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz.U.R.P. Nr 38 poz. 291) po myśli § 35 rozporządzenia z dn. 4. V. 1937 r. — ogłaszam przegląd wszystkich buhajów i knurów, które w dniu 1 lutego br. ukończyły 6 miesięcy z terenu tut. powiatu wg. poniżej zamieszczonego planu: Plan przeglądów buhajów i knurów w powiecie ....

Do przeglądu winny być punktualnie doprowadzone zgodnie z powyższym planem, wszystkie buhaje i knury, nie wyłączając rozpłodników wpisanych do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych.

Na miejsce przeglądu właściciele rozpłodników, mają się zjawić z wszelkimi posiadanymi papierami dotyczącymi danego rozpłodnika lub jego przodków (rodowody, odznaczenia hodowlane, świadectwa z ubiegłych lat) z wszystkimi dowodami wpłaconych opłat na rzecz zrzeszenia hodowców bydła lub trzody chlewnej.

Buhaje, które ukończyły 12 miesięcy, winny być doprowadzone na miejsce przeglądu na drążkach, a więc winny mieć wcześniej założone kółka nosowe. Niestosowanie się do powyższego zarządzenia będzie surowo karane. .

Opłaty za świadectwa uznania wynosić będą w roku bieżącym: dla buhaja 600 zł
„ knura 400 zł

Na miejscu spędu, właściciele rozpłodników będą mogli zaopatrzyć się w rejestry stanowienia buhajów i knurów, ważne na rok 1949.

Buhaje uznane, będą zakolczykowane przez Komisję Kwalifikacyjną, natomiast buhaje nieuznane będą na miejscu przeglądu wykastrowane.

Rygory: przewidziane ustawą z dnia 5 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40 poz. 349) w brzmieniu dekretu z dnia 25. VI. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 203).

1. Właściciele knurów, które niezostały uznane (art. 6 ust. 3 i 4) obowiązani są poddać je wytrzebieniu na własny koszt i ryzyko najpóźniej w terminie do 4 tygodni od daty orzeczenia Komisji Kwalifikacyjnej (art. 10 pkt. 2).

W razie nie wytrzebienia knura w wyżej oznaczonym terminie, rozpłodnik podlega przymusowemu wytrzebieniu na koszt i ryzyko właściciela (art. 10 pkt. 2).

2) Grzywną do 2.000 zł karany będzie:

a) kto nie zgłasza Zarządowi Gminy rozpłodnika lub niedoprowadza go przed Komisję Kwalifikacyjną (art. 8 i 11);

b) kto dopuszcza do powstania warunków, przy których jest możliwe pokrycie rozpłodnikiem nieuznanym (art. 6 ust. 1 i art. 11 ust. 2);

c) kto pokrywa rozpłodnikiem nieuznanym (art. 6 ust. 1 i art. 11 ust. 3).

W orzecznictwie wskazującym, władza administracyjna, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, oznaczy karę zastępczego aresztu, stosownie do art. 10 prawa o wykroczeniach.

Starosta.

33.
PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 14 stycznia 1949 r. Nr AP II/40—1/49

w sprawie nakładania doraźnych nakazów karnych przez organa ochrony kolei.

Ob. Ob.: Starostowie Powiatowi i Prezydenci Miast Wydzielonych stanowiących powiaty miejskie.

Pismem okólnym z dnia 29 grudnia 1946 r. Nr. Pra. II/1-155/46 wyraziłem zgodę na wydawanie przez Obywateli Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych, stanowiących powiaty miejskie, indywidualnych upoważnień funkcjonariuszom ochrony kolei do nakładania i bezzwłocznego pobierania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych w myśl art. 50 rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365) za wykroczenia przeciwko przepisom o porządku na kolejach użytku publicznego.

W związku z powyższym wyjaśniam, że w myśl rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 24 listopada 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przestrzeganiu porządku na kolejach użytku publiczn., organami ochrony kolei są: 1) zawiadowcy stacji (mijanek, przystanków osobowych i agentur stacyjnych), 2) dyżurni ruchu, 3) kierownicy ekspedycji, 4) kasjerzy, 5) zawiadowcy agencji celnych, 6) kierownicy pociągów, 7) konduktorzy, 8) zawiadowcy odcinków drogowych, 9) zawiadowcy odcinków sygnałowych, 10) mostowniczowie, 11) torowi dróżnicy, 12) nastawniczowie, 13) zwrotniczowie i 14) strażnicy.

Ponadto cytowane rozporządzenie postanawia w tym zakresie, co następuje:

„Zawiadowcy stacji (mijanek, przystanków osobowych i agentur stacyjnych), dyżurni ruchu, kierownicy ekspedycji, kasjerzy, magazynierzy, zawiadowcy agencji celnych, kierownicy pociągów, konduktorzy, zawiadowcy odcinków drogowych oraz zawiadowcy odcinków sygnałowych otrzymują na wniosek właściwego zarządu kolei upoważnienia do nakładania w drodze doraźnych nakazów karnych grzywien za wykroczenia przeciwko przepisom o przestrzeganiu porządku na kolejach.

Inne organa ochrony kolei, poza wymienionymi w ustępie poprzednim, mogą na wniosek właściwego zarządu kolei otrzymać upoważnienia do nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych, o ile zajdzie istotna potrzeba wydawania takiego upoważnienia oraz o ile osoba, która ma być upoważniona, posiada odpowiednie do tego kwalifikacje".

Wnioski Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych, Wydziału Ochrony Kolei, o wydawanie upoważnień do nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych, należy zatym uwzględniać nie tylko co do strażników S.O.K., lecz również co do innych funkcjonariuszów, o których wyżej mowa.

Wojewoda: wz. Płk. Ziętek, Wicewojewoda

34.
PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 15 stycznia 1949 r. Nr SW. 97/8/49

w sprawie ponoszenia kosztów opieki społecznej przez związki samorządowe.

Wojewódzki Związek Samorządowy zasypywany jest w ostatnim czasie wnioskami różnych zamkniętych zakładów opieki społecznej o ponoszenie całkowitych kosztów opieki społecznej za osoby, nie mające rzekomo w żadnej gminie R. P. prawa do opieki trwałej wzgl. o dopłacenie różnicy między najwyższym kosztem dziennego utrzymania w zakładzie, ustalonym zarządzeniem 124/47 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 grudnia 1947 r. — ogłoszonym m. i. w nrze 6 str. 95 Dziennika Wojewódzkiego z 1948 r. — a kwotą, płaconą przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Śląskiego.

Niektóre wnioski kierowane są do Wojew. Zw. Samorz. wprost, inne za pośrednictwem pow. zw. samorz. wzgl. zarządów miast wydzielonych. Związki samorządowe ograniczają się naogół do bezkrytycznego popierania wniosków tych bez przeprowadzenia żmudnych nieraz dochodzeń, kto ponosi ustawowo koszty opieki społecznej.

W tym stanie rzeczy zwracam — nawiązując do okólnika mego Nr 488/48 z dnia 5 marca 1948 r. Nr Op. 110/2 — uwagę Obywateli na zasadnicze postanowienia ustawowe, obowiązujące w tej materii z dniem 28. X. 1947 r. na obszarze całego Państwa.

Podstawowa ustawa z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr 92, poz 726) wymienia w art. 3 jako środki zaspakajania niezbędnych potrzeb do życia dostarczanie:

„a) koniecznych środków żywności, bielizny, odzieży i obuwia;

b) odpowiedniego pomieszczenia z opałem i światłem;

c) pomocy w nabyciu niezbędnych narzędzi pracy zawodowej, pomocy w dziedzinie higieniczno-sanitarnej;

d) pomocy w przywróceniu utraconej lub podniesieniu zmniejszonej zdolności do pracy.

Prócz wyżej wymienionych za niezbędne potrzeby życiowe uważa się u dzieci staranie o moralne, umysłowe i fizyczne ich wychowanie, u młodocianych — pomoc w przygotowaniu do pracy zawodowej.

Nadto opieka społeczna obejmuje obowiązek sprawienia pogrzebu."

Dekret z dnia 22. X. 1947 r. w sprawie mocy obowiązującej niektórych przepisów ustawodawstwa z zakresu opieki społecznej (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 389) rozszerzył środki te „na zapewnienie opieki lekarskiej włącznie z opieką w zakładach leczniczych".

W myśl art. 5. w. w. ustawy sprawują gminy wiejskie i miasta niewydzielone zasadniczo opiekę pozazakładową, powiaty i miasta wydzielone jedną i drugą, przy czym powiaty uzupełniają opiekę sprawowaną przez gminy wiejskie i miasta niewydzielone a wojewódzkie związki samorządowe przez powiaty i miasta wydzielone.

Prawo do trwałej opieki ze strony gminy nabywa obywatel polski przez co najmniej roczny pobyt w gminie (art. 8 ust. w. w.) zaś do tymczasowej opieki bez względu na czas trwania pobytu w gminie, w której zaistniała potrzeba opieki.

Gmina, która udzieliła opieki tymczasowej, ma prawo do zwrotu wydatków przez gminę zobowiązaną do trwałej opieki.

Wojewódzki Związek Samorządowy ponosi coprawda jak to wynika z przepisów rozp. z dnia 29. VI. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 56 poz. 576) koszty opieki sprawowanej nad obywatelami, nie mającymi w żadnej gminie R. P. prawa do trwałej opieki, jednakowoż opiekę tę wykonywa gmina pobytu.

Obowiązkiem tejże jest przeprowadzenie dochodzeń celem stwierdzenia, czy dana osoba, której udzielono opieki nie ma rzeczywiście prawa do opieki trwałej w żadnej gminie, wykładanie kosztów opieki aż do czasu stwierdzenia stanu sprawy i ew. zwrócenie się do wojewódzkiego związku samorządowego o zwrot kosztów poniesionych przez gminę oraz o dalsze opłacanie ich.

Więc gmina i miasto występować musi do wojew. zw. samorz. z wnioskiem należycie uzasadnionym o ponoszenie kosztów opieki, wykonywanej przez siebie w myśl w. w. rozporządzenia, a nie zakład opiekuńczy.

Ob. Ob. Starostowie zechcą poinformować o tym w odpowiedni sposób zakłady opiekuńcze oraz zarządy miast niewydzielonych i gmin wiejskich, zaś Ob. Ob. Prezydenci pierwsze.

Ten sposób postępowania przyspieszy decyzję w sprawach w obecnej rzeczywistości polskiej tak ważnych jak opieka społeczna. Wojewoda: w/z Płk. Ziętek, Wicewojew.

35.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚL.-DĄBR.
z dnia 14 grudnia 1948 r. Nr Op. 104/129
w sprawie protezowania dzieci i młodzieży.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zarządzeniem z dnia 8. XI. 1948 r. L. Od. 9237/5a-8 wyjaśniło, że protezowanie dzieci i młodzieży do lat 18 przejęło Ministerstwo Zdrowia.

W związku z powyższym należy dzieci, wymagające protezowania kierować do poradni ortopedycznych, które z kolei winny wyniki badania wraz z orzeczeniami przesłać do Ministerstwa Zdrowia.

Poradnie ortopedyczne znajdują się:
1) w Poznaniu, przy Klinice Ortopedycznej,
2) we Wrocławiu, przy Szpitalu Miejskim, Wszystkich Świętych,
3) w Warszawie przy I Klinice Dziecięcej, ul. Litewska 16, oraz przy II Klinice Dziecięcej, Szpital im. Karola i Marii.

Za Wojewodę: Zygmund, wz Naczelnika Wydziału

36.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚL.-DĄBR.
z dnia 15. grudnia 1948 r. Nr Op. 109/14
Ostrzeżenia przed udzielaniem wsparcia.

Urząd Wojewódzki Warszawski podaje do wiadomości, że ob. Wasyl Paweł, urodzony 1883 we wsi Jeruzal, zbiegł z Zakładu Opiekunczego z Mieni. Należy sądzić, że wymieniony trudnić się będzie żebractwem i włóczęgostwem.

Urząd Wojewódzki Gdański zawiadamia, że ob. Kosianowicz Mikołaj, syn Michała i Pelagii, ur. 1894 w Warszawie, bez stałego zamieszkania, jeździ i wyłudza zapomogi pieniężne i datki w naturze.

Wymieniony przyjęty na kancelistę w Zarządzie Miejskim w Elblągu pobrał zaliczkę w kwocie 5.000,— zł i zbiegł.

Kosianowicza Mikołaja należy zatrzymać i przekazać Milicji Obywatelskiej.

Za Wojewodę: Zygmund, w/z Naczelnika Wydziału.

37.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚL.-DĄBR.
z dnia 17 grudnia 1948 r. Nr Z. Og. 1 s
w sprawie udziału jednostek Służby Zdrowia w akcji Pomocy Zimowej 1948/49 r.

Lekarzom urzędowym (powiatowym i miejskim miast wydzielonych) oraz zakładom leczniczym (szpitale, sanatoria, ośrodki zdrowia, poradnie specjalistyczne itp.)

Województwa Śląsko-Dąbrowskiego

podaje się poniższe do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: Kępski, Naczelnik Wydziału.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ZDROWIA

Do

Urzędów Wojewódzkich (Wydziały Zdrowia).

Stosownie do okólnika Prezesa Rady Ministrów z dnia 12. X. 1948 r. Akcja Pomocy Zimowej zorganizowana przez Centralny Komitet Opieki Społecznej (CKOS) ma trwać w roku bieżącym od 1. XI. 1948 do 30. IV. 1949 r.

W związku z tym polecam, aby poszczególne jednostki Służby Zdrowia, jak: przychodnie, ośrodki zdrowia itp. współpracowały z terenowymi Komitetami przez udzielanie bezpłatnych porad i pomocy lekarskiej osobom, *kierowanym przez wspomniane wyżej Komitety do 30. IV. 1949 r.*

Wydawanie bezpłatnych leków należy uzależnić od posiadanych zapasów i możliwości finansowych poszczególnych instytucji.

Ponadto zalecam przeprowadzenie dobrowolnego opodatkowania się wszystkich pracowników Służby Zdrowia na rzecz Akcji Pomocy Zimowej od poborów brutto przez czas trwania akcji.

O wykonaniu powyższego zarządzenia proszę powiadomić Ministerstwo Zdrowia.

Minister: Michejda.

38.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚL.-DĄBR.
z dnia 23 grudnia 1948 r. Nr SP-012/37/48
w sprawie udzielenia exequatur konsulowi W. Brytanii w Katowicach.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski zawiadamia, że p. Frederick Charles EVERSON otrzymał exequatur jako Konsul Wielkiej Brytanii na obszarze województw: wrocławskiego, śląskiego, krakowskiego i rzeszowskiego oraz powiatu i miasta Częstochowy w woj. kieleckim z siedzibą w Katowicach.

Komunikując powyższe Urząd Wojewódzki prosi o udzielenie wymienionemu Konsulowi wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków.

Za Wojewodę: Dzik, Kierownik Oddziału.

39.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚL.-DĄBR.
z dnia 8 stycznia 1949 r. Nr Z. Og/1 s
w sprawie kierowania zapotrzebowań.

Do
wszystkich jednostek służby zdrowia
województwa śląsko-dąbrowskiego.

Podaje się do wiadomości, iż zapotrzebowanie na leki, artykuły sanitarne, instrumenty medyczne itp., kierować należy nadal do Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego. Wydział Zdrowia w Katowicach, nie zaś do firmy „Centrosan" w Bytomiu, jak to w ostatnim czasie praktykują niektóre szpitale. Mylne kierowanie zapotrzebowania powoduje niepotrzebną zwłokę w zaopatrzeniu.

Za Wojewodę: Kępski, Naczelnik Wydziału

40.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚL.-DĄBR.
z dnia 17 stycznia 1949 r. Nr Wet. II/30-1-1/49
w sprawie badania zwierząt na stacjach kolejowych i punktach załadowczych.

Opierając się na zarządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 stycznia 1949 r. Nr. W. H. II-8/1 w sprawie badania zwierząt w transportach i zarządzeniu Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 15 stycznia 1949 r. Nr. Wet. II/5-3 w sprawie badania zwierząt na stacjach kolejowych, przystaniach wodnych, oraz na punktach załadowczych i wyładowczych dla transportów samochodowych, Urząd Wojewódzki zarządza, co następuje:

1. Badanie zwierząt przy załadowaniu i wyładowaniu ma być przeprowadzane wyłącznie przez powiatowego, lub innego lekarza weterynarii upoważnionego przez Wojewodę Śląsko-Dąbrowskiego.

W związku z tym Starostwa winny niezwłocznie wystąpić do Urzędu Wojewódzkiego z wnioskami na upoważnienie innych lekarzy weterynarii do badania zwierząt przy załadowaniu i wyładowaniu w wypadkach zaistnienia takich warunków jak znaczna odległość od miejsca służbowego i przeszkody w dojazdach powiatowego lekarza weterynarii, obciążenie posiadacza zwierząt wysokimi kosztami podróży itp.

2. Zawiadowcom stacji kolejowych należy przesłać odpis przytoczonego powyżej zarządzenia Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego z podaniem imienia i nazwiska, oraz miejsca zamieszkania, nr telefonu lekarza weterynarii upoważnionego do badania zwierząt na odnośnej stacji kolejowej, jak też imienia i nazwiska zastępcy.

Lekarz weterynarii wyjeżdżając poza obszar powiatu zobowiązany jest uregulować sprawę zastępstwa bez względu na to, czy spodziewa się nadejścia transportu zwierząt czy też nie.

3. Do badania zwierząt przewożonych samochodami należy wyznaczyć odpowiednie punkty załadowczo-wyładunkowe po zbadaniu celowości urządzenia takich punktów.

Punkty te należy wyznaczyć w miejscach, które można z łatwością oczyścić i odkazić.

Wykaz punktów załadowczo-wyładunkowych dla transportów samochodowych zwierząt winien być podany do wiadomości firmom i instytucjom trudniącym się handlem i przewozem zwierząt.

Badania zwierząt racicowych przy wyładowaniu na punktach ustanowionych dla transportów samochodowych nie obowiązują w wypadkach, gdy transporty te zbadane zostały przy załadowaniu na obszarze tego samego powiatu, na którym dokonuje się wyładowania.

Powyższy wyjątek nie wyklucza odnośnych lekarzy wet. od obowiązku interesowania się i ewentualnego prowadzenia ewidencji całości transportów samochodowych zwierząt w obrębie powiatu.

4. Należy zwrócić specjalną uwagę na oczyszczanie i odkażanie środków transportowych przeznaczonych do przewozu zwierząt. W wypadku stwierdzenia, że środki transporto-

we przeznaczone do przewozu zwierząt nie są oczyszczone i odkażone należy zakazać załadowania zwierząt.

5. Posiadacz, względnie przedstawiciel posiadacza zwierząt zobowiązany jest przed załadowaniem, względnie wyładowaniem zwierząt przedstawić lekarzowi weterynaryjnemu świadectwa miejsca pochodzenia na wszystkie zwierzęta, przeznaczone do załadowania, względnie do wyładowania.

Na zwierzęta przeznaczone do wyładowania winno być dostarczone przez posiadacza urzędowe świadectwo zdrowia wystawione przez właściwego lekarza weterynarii na stacji kolejowej wysyłającej transport.

Zwierząt doprowadzonych na stacje kolejowe, przystanie wodne, lub punkty załadowcze ze świadectwami miejsca pochodzenia wystawionymi na nieprzepisowych formularzach lub w sposób uniemożliwiający stwierdzenie ich tożsamości i miejsce pochodzenia nie należy dopuszczać do załadowania.

W wypadkach, gdy zachodzi obawa, że termin ważności świadectwa miejsca pochodzenia mógłby upłynąć przed dojściem przesyłki do miejsca przeznaczenia, należy przedłużyć ważność tych świadectw na czas niezbędny dla dojścia przesyłki do miejsca przeznaczenia przez zamieszczenie na odwrotnej stronie świadectwa adnotacji — „Uznano zwierzę za niepodejrzane. Ważność świadectwa miejsca pochodzenia przedłuża się do dnia.................. (podpis i pieczęć lekarza weterynarii)". Przy przeglądaniu świadectw miejsca pochodzenia zwierząt należy zwracać uwagę na poprawki co do ilości zwierząt, dat wystawienia i dat ważności świadectw.

Przy wyładowaniu zwierząt należy kontrolować czy naprowadzone wyżej warunki są przestrzegane.

O wszelkich usterkach stwierdzonych przy wyładowaniu zwierząt w świadectwach miejsca pochodzenia, oraz w świadectwach zdrowia, należy donosić Urzędowi Wojewódzkiemu.

Dyrekcje rzeźni, jak też organa urzędowego badania w mniejszych rzeźniach i obwodach urzędowego badania winny przedkładać swoim władzom nadzorczym wszelkie sfałszowane, lub nieprawidłowo wystawione świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt, lub urzędowe świadectwa zdrowia, zostawiając w aktach karty zastępcze.

O ile chodzi o przywóz zwierząt pochodzących z okręgów zapowietrzonych i zagrożonych i przeznaczonych na bezpośredni ubój, to właściciel zwierząt, względnie jego przedstawiciel winien obok dokumentów wymienionych powyżej przedstawić zezwolenie właściwej władzy z terenu wysyłającego na przewóz tych zwierząt.

6. Przy badaniu bydła rogatego należy w każdym wypadku tak przy załadowaniu, jak też wyładowaniu zbadać błonę śluzową jamy gębowej i języka oraz oglądnąć racice, względnie szpary międzyraciowe.

Takie same badanie w kierunku pryszczycy winno być przeprowadzane przy badaniu bydła rogatego przed ubojem i wpędzie na targowicę.

7. Badanie zwierząt przy załadowaniu, względnie wyładowaniu winno być przeprowadzane przy świetle dziennym na rampie kolejowej, bezpośrednio przed załadowaniem.

Lekarz weterynarii winien być obecny przy wprowadzaniu zwierząt do wagonów kolejowych, oddziałów statków, względnie na samochody ciężarowe.

8. Na bydło rogate w wieku poniżej 10 lat winny być dołączone świadectwa wybrakowania ich od dalszej hodowli, o ile bydło to jest wysyłane z przeznaczeniem na ubój.

9. Przy badaniu zwierząt na stacjach kolejowych, przystaniach wodnych i punktach załadowczo-wyładowczych do transportów samochodowych, należy mieć na uwadze przepisy o ochronie zwierząt i odnośne przepisy kolejowe.

Zwierzęta powinny być tak umieszczone w wagonie względnie samochodzie, aby nie były stłoczone lub przyciśnięte do ścian, w szczególności, aby człowiek mógł się swobodnie przesunąć pomiędzy załadowanymi zwierzętami. Odnośne przepisy kolejowe, z którymi lekarz weterynarii zapoznać się bezwzględnie powinien, zawarte są w taryfie towarowej Kolei Żelaznych część I A.

10. W wypadku stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej należy postępować zgodnie z obowiązującymi przepisami.

11. O wyniku badania zwierząt przy załadowaniu, względnie wyładowaniu należy na każdym świadectwie miejsca pochodzenia zamieścić adnotację: Zbadano dnia .... Wynik ujemny, podpis i pieczęć lekarza weterynarii.

Po ukończonym badaniu świadectwo zdrowia, jak też świadectwo miejsca pochodzenia należy zwrócić posiadaczowi zwierząt lub jego przedstawicielowi.

12. Lekarze weterynarii przeprowadzający badanie zwierząt na stacjach kolejowych, przystaniach wodnych i punktach załadowczo-wyładowczych są obowiązani prowadzić dziennik badania zwierząt na stacjach kolejowych i punktach załadowczo-wyładowczych, dla transportów samochodowych. W dzienniku należy uwzględnić następujące rubryki: 1. liczba porządkowa, 2. nr wagonu, 3. nazwa stacji załadowczej, 4. ilość i gatunek zbadanych zwierząt, 5. data badania, 6. wynik badania, 7. uwagi i usterki (wzgl. nr auta i nazwa punktu).

13. Opłaty za badania łącznie z wystawianiem świadectwa zdrowia w miejscowości, w której powiatowy (upoważniony) lekarz weterynarii pełni obowiązki służbowe, lub w odległości nie większej od 2 km od miejsca służbowego, zgodnie z zarządzeniem Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 1 sierpnia 1947 r. Nr. Wet. III. C/5-14 w sprawie taryfy opłat za czynności lekarsko-weterynaryjne (Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 26, poz. 335) wynoszą:

a) od sztuki bydła rogatego w wieku ponad 6 miesięcy 50 zł
b) od cielęcia, świni, owcy i kozy .... 25 „
c) od prosięcia, jagnięcia, koźlęcia .... 15 „

Bez względu na ilość badanych zwierząt opłata nie może wynosić mniej niż 300 zł.

14. Jeżeli ilość zwierząt badanych równocześnie i należących do jednego przedsiębiorcy, względnie posiadacza przekracza: a) 20 sztuk — to opłata za badanie każdej sztuki ponad 20 wynosi połowę opłat ustalonych w punktach a, b, c, ust. 13; b) 50 sztuk — to opłata za badanie każdej sztuki ponad 50 wynosi 1/3 opłat ustalonych w punktach a, b, c, ustępu 13 niniejszego zarządzenia.

15. Zamiast opłat podanych w pkt. 13 i 14 niniejszego zarządzenia, przedsiębiorca względnie posiadacz zwierząt jest obowiązany na żądanie powiatowego (upoważnionego) lekarza weterynarii uiścić opłatę w sumie równej dietom, jakieby powiatowemu lekarzowi weterynarii służyły według przepisów o należnościach za podróże służbowe.

16. Za badanie w miejscu odległym ponad 2 km od miejsca służbowego powiatowego (upoważnionego) lekarza weterynarii przedsiębiorca, względnie posiadacz zwierząt oprócz opłat ustalonych w pkt. 13 i 14 niniejszego pisma ponosi również koszty przejazdu, jakieby służyły powiatowemu lekarzowi weterynarii według przepisów o należnościach za podróże służbowe.

17. Należność za badanie zwierząt ma być wpłacana wprost lekarzowi weterynarii, przeprowadzającemu badanie za pokwitowaniem w formie ustalonej obowiązującymi przepisami.

Wykaz punktów załadowczo-wyładunkowych dla transportów samochodowych należy przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu.

18. Zarządzenie niniejsze winno być podane do wiadomości zainteresowanym urzędom, instytucjom i osobom w powiecie.

Za Wojewodę: Dr Smoliński, Naczelnik Wydziału.

41.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚL.-DĄBR.

z dnia 24 stycznia 1949 r. Nr O/O. 18/d/1/49

w sprawie zwolnienia zarządów gminnych od obowiązku partycypowania w kosztach uruchomienia agencyj pocztowych.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi, Prezydenci Miast, Burmistrzowie, Wójtowie.

Urząd Wojewódzki podaje poniższe do wiadomości i ścisłego zastosowania.

Za Wojewodę: Dr Sznicel p. o. Naczelnika Wydz. Og.

MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW
Nr Org. 3103 Warszawa, dnia 5 lipca 1948 r.

W związku z reklamacjami Zarządów Gminnych na obciążenie ich przez Dyrekcje Okręgowe P. i T. zobowiązaniami partycypowania w kosztach uruchamiania agencyj poczt.-tel. przez: bądź dostarczanie na pewien okres bezpłatnie lokalu, opału, bądź żądanie wykonywania przez gminy nieraz dość kosztownego remontu projektowanego dla agencji poczt.-tel. pomieszczenia, ewentualnie zabezpieczenia go przed włamaniem, Ministerstwo P. i T. niniejszym *poleca zaniechać dotychczasowego żądania od gmin wiejskich świadczeń na rzecz* nowouruchamianych placówek poczt. tel.

Ministerstwo P. i T. nadmienia jednocześnie, że o uruchomieniu agencyj poczt. tel. na wsi decyduje jedynie stwierdzona potrzeba jej uruchomienia, natomiast kryterium rentowności projektowanej placówki jako czynnik decydujący nie powinno grać najważniejszej roli w decyzji uruchomienia agencji na wsi.

Czynniki gminne natomiast powinny w razie konieczności okazać Zarządowi Pocztowemu jaknajdalej idącą pomoc w uzyskaniu odpowiedniego lokalu dla zamierzonej do uruchomienia na wsi agencji poczt.-tel.

Dyrektor Departamentu: Głowacki.

42.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEJ KOMISJI DO SPRAW UPAŃSTWOWIENIA PRZEDSIĘBIORSTW

z dnia 12 stycznia 1949 r.

w sprawie skreślenia z wykazów przedsiębiorstw nie podlegających upaństwowieniu.

Zarządzam ogłoszenie postanowień Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw o skreśleniu z wykazu następujących przedsiębiorstw:

L. p.	Nr sprawy	Data postanowienia Gł. Kom. o skreśleniu	Przedmiot przedsiębiorstwa	Nazwa i miejsce położenia przedsiębiorstwa	Uwagi
1.	II. B. 10/48	17. VIII. 48	Przecieranie drzewa	Tartak Wilcza Górna pow. Rybnik — wł. Ignacy i Anna Wiosna	
2.	II. B. 960/47	20. X. 48	Tartak	Tartak Dobra I pow. Prudnik	

Z-ca Przewodniczącego Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw: Dr Topiński.

43.

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA MIASTA BYTOMIA

z dnia 23 listopada 1948 r.

w sprawie taryfy maksymalnej dla kominiarzy.

Na podstawie art. 42 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468), zmienionego ustawą z dnia 10 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) i ustawą z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) Zarząd Miejski w Bytomiu, jako władza przemysłowa I Instancji ustanawia od 1-go października 1948 r. następującą taryfę maksymalną dla kominiarzy.

§ 1. Za czyszczenie przewodów kominowych oraz badanie przewodów kominowych wentylacyjnych, przeprowadzone przez okręgowego mistrza kominiarskiego lub jego zastępcę.

1. Za jednorazowe czyszczenie przewodów kominowych wąskich o przekroju światła do 21×21 cm za każdy komin

1	kondygnacyjny	8,— zł	5	kondygnacyjny	19,— zł
2	„	12,— zł	6	„	19,— zł
3	„	13,— zł	7	„	21,— zł
4	„	16,— zł	8	„	21,— zł

Za każdą następną kondygnację 3,00 zł więcej.

2. Za jednorazowe czyszczenie szerokich przewodów kominowych o przekroju światła ponad 21×21 cm za każdy komin

1	kondygnacyjny	9,— zł	5	kondygnacyjny	28,— zł
2	„	16,— zł	6	„	33,— zł
3	„	18,— zł	7	„	33,— zł
4	„	22,— zł	8	„	36,— zł

Za każdą następną kondygnację 3,— zł więcej.

3. Za jednorazowe czyszczenie odgałęzień dymowych (szlągów):

a) za wąskie o przekroju światła do 21×21 cm do 2-ch metrów długości 11.— zł za każdy dalszy metr bieżący 3.— zł.

b) za szerokie o przekroju światła ponad 21×21 za każdy metr bieżący 22,— zł.

4. Za jednorazowe czyszczenie przewodu kominowego od palenisk przemysłowych, rzemieślniczych, kuchen zbiorowych oraz ogrzewania centralnego, 3-krotne stawki do punktu 1, 2 i 3.

5. Za zbadanie przewodów kominowych od palenisk gazowych o odnośnych przekrojach światła, obowiązują te same stawki co w punkcie 4.

6. Za wypalenie komina 169,— zł przy czym materiał do wypalania komina obowiązany jest na własny koszt dostarczyć właściciel (zarządca) domu.

7. Za zbadanie przewodu kominowego i palenisk w nowowzniesionych lub przebudowanych budynkach oraz za wydanie orzeczenia o odbiorze w surowym, a następnie zdatnym do użytku stanie kominów za każdy pierwszy 83.— zł, za następny podwójną stawkę jak w punkcie 4.

8. Za czyszczenie nasady kominowej 5.— zł.

9. Za wykonane roboty poza normalnym terminem oraz przed godziną 7-mą rano na życzenie strony, należy się dodatek w wys. 50%.

10. Za roboty uboczne jak przebijanie zatkanych kominów, czyszczenie kotłów, czopuchów i kanałów centralnego ogrzewania, wynagrodzenie pobiera się według umowy.

§ 2. Należytości za czyszczenie kominów oblicza się według kondygnacji. Piwnice i poddasza należy uważać jako osobne kondygnacje, jeżeli nawet w nich nie ma żadnych palenisk. Przy wolno stojących wysoko wyprowadzonych kominach liczy się każdy zaczęty 4-ty metr jako osobną kondygnację. Sprzeczności co do wysokości należytości kominiarskich rozstrzyga zwierzchnia władza okręgowego mistrza kominiarskiego, władza I instancji — Zarząd Miejski.

§ 3. Należytości za czyszczenie kominów należy w zasadzie obliczyć w stosunku rocznym i pobierać w równych ratach miesięcznych lub kwartalnych (ryczałtowo). Należytości za czyszczenie kominów są publicznym obciążeniem nieruchomości i za uiszczenie we właściwym czasie jest odpowiedzialny właściciel domu, lub jego zastępca. Uiszczenie opłat kominiarskich ma nastąpić bezpośrednio po czyszczeniu kominów. Przy umyślnym przekroczeniu terminu płatności przez właściciela domu względnie jego prawnego zastępcę ma okręgowy mistrz kominiarski prawo do zaliczenia ustawowych odsetek, pobieranych przez banki.

Kominy kuchenne, łazienkowe, od pralni itp. podlegają obowiązkowi czyszczenia raz w miesiącu, a kominy od pieców pokojowych 7 razy w roku tj. od 1-go października do 30 kwietnia, kominy przemysłowe (piekarnie, restauracje, masarnie, kuchnie zbiorowe, ogrzewanie centralne itp.) 4 razy w miesiącu. Za kominy przemysłowe płaci użytkowca.

Dotychczasowa taryfa maksymalna dla kominiarzy z dn. 1 października 1947 r. traci moc obowiązującą.

Prezydent: Wojda

44.

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA MIASTA KATOWIC

z dnia 20 grudnia 1947 r.

w sprawie taryfy maksymalnej dla kominiarzy na terenie m. Katowic.

Na podstawie art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) zmienionego ustawą z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) i ustawą z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) Zarząd Miejski jako władza przemysłowa I instancji ustanawia od 1 grudnia 1947 r. następującą taryfę maksymalną dla kominiarzy:

§ 1. Za czyszczenie przewodów kominowych oraz badanie przewodów kominowych wentylacyjnych, przeprowadzone przez okr. mistrza kominiarskiego lub jego zastępcę,

1) za jednorazowe czyszczenie przewodów kominowych wąskich o przekroju światła do 21×21 cm za każdy komin

1	kondygnacyjny	7,60 zł	5	kondygnacyjny	20,— zł
2	„	12.60 zł	6	„	20,— zł
3	„	14,00 zł	7	„	22.— zł
4	„	16.40 zł	8	„	22,— zł

za każdą następną kondygnację 2.50.— zł więcej.

2) Za jednorazowe czyszczenie szerokich przewodów kominowych o przekroju światła ponad 21×21 cm za każdy komin

1	kondygnacyjny	11.40 zł	5	kondygnacyjny	37.50 zł
2	„	21.— zł	6	„	44.— zł
3	„	24.60 zł	7	„	45.— zł
4	„	30,— zł	8	„	46.60 zł

za każdą następną kondygnację 5.— zł więcej.

3) Za jednorazowe czyszczenie odgałęzień dymowych (szlągów):

a) za wąskie o przekroju światła do 21×21 cm do m długości 15.— zł. za każdy dalszy metr bieżący 2.— zł;

b) za szerokie o przekroju światła ponad 21×21 cm za każdy dalszy metr bieżący 20.— zł.

4) Za kominy poza miejscem zamieszkania okr. mistrza komin. należy się doliczyć do każdego przewodu kominowego 6.— zł.

5) Za jednorazowe czyszczenie przewodu kominowego od palenisk przemysłowych, rzemieślniczych, kuchen zbioro-

wych oraz centralnego ogrzewania — 3-krotne stawki do pkt. 1, 2, 3.

6) Za zbadanie przewodów kominowych od palenisk gazowych o odnośnych przekrojach światła, obowiązują te same stawki co w pkt. 5.

7) Za wypalenie komina 150.— zł przy czym materiał do wypalania obowiązany jest na własny koszt dostarczyć właściciel (zarządca) domu.

8) Za zbadanie przewodu kominowego i palenisk w nowo wzniesionych lub przebudowanych budynkach oraz wydanie orzeczenia o odbiorze w surowym a następnie zdatnym do użytku stanie kominów za każdy pierwszy komin, 76,— zł, a za następny poczwórną stawkę jak w pkt. 1 i 2.

9) Za czyszczenie nasady kominowej 5,— zł.

10) Za wykonane roboty poza normalnym terminem oraz przed godziną 7-mą rano na życzenie strony, należy się dodatek w wysokości 50%.

§ 2. Należytość za czyszczenie kominów oblicza się według kondygnacji. Piwnice i kondygnację strychową należy uważać jako poszczególne kondygnacje, jeżeli nawet w nich nie ma żadnych palenisk. Przy wolno stojących wysoko wyprowadzonych kominach liczy się każdy zaczęty 4 metr jako osobną kondygnację. Sprzeczności co do wysokości należytości kominiarskich rozstrzyga zwierzchnia władza okr. mistrza kominiarskiego.

§ 3. Należytości za czyszczenie kominów należy w zasadzie obliczyć w stosunku rocznym i pobierać w równych ratach miesięcznych lub kwartalnych (ryczałtowo). Należytości za czyszczenie kominów są publicznym obciążeniem nieruchomości i za ich uiszczenie we właściwym czasie jest odpowiedzialny właściciel nieruchomości lub jego prawny zastępca. Uiszczenie opłat kominiarskich ma nastąpić bezpośrednio po czyszczeniu kominów. Przy umyślnym przekroczeniu terminu płatności przez właściciela domu lub jego zastępcę, ma okr. mistrz kominiarski prawo do zaliczenia ustawowego procentu pobieranego przez banki.

Kominy kuchenne, łazienkowe, od pralni itp. podlegają czyszczeniu raz w miesiącu a kominy pieców pokojowych 7 razy w roku tj. od 1-go października do 30 kwietnia. Kominy przemysłowe (piekarnie, restauracje, masarnie, kuchnie zbiorowe, centralne ogrzewania itp.) raz na tydzień. Za kominy przemysłowe musi płacić użytkowca.

§ 4. Dotychczasowa taryfa maksymalna dla kominiarzy z dnia 10 grudnia 1946 r. traci swą moc obowiązującą.

Prezydent: w/z Ofertowicz, Naczelnik Wydziału

45.

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA MIASTA ZABRZA

z dnia 24 listopada 1948 r.

w sprawie taryfy maksymalnej dla kominiarzy.

Na podstawie art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53 poz. 468) zmienionego ustawą z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) i ustawą z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60 poz. 462) ustanawiam z mocą obowiązującą taryfę maksymalną dla kominiarzy w mieście Zabrzu.

§ 1. Za czyszczenie przewodów kominowych i wszelkiego rodzaju palenisk, oraz badanie przewodów kominowych wentylacyjnych przeprowadzone przez Okręgowego mistrza kominiarskiego lub jego zastępce:

1) za jednorazowe czyszczenie przewodów kominowych wąskich o przekroju światła do 21×21 za każdy komin:

1 kondygnacyjny	8.— zł	5 kondygnacyjny	22.— zł
2 „	14.— zł	6 „	23.— zł
3 „	16.— zł	7 „	24.— zł
4 „	18.— zł	8 „	25.— zł

za każdą następną kondygnację zł 3.— więcej.

2) za jednorazowe czyszczenie szerokich przewodów kominowych o przekroju światła ponad 21×21 cm za każdy komin:

1 kondygnacyjny	9.— zł	5 kondygnacyjny	28.— zł
2 „	16.— zł	6 „	33.— zł
3 „	18.— zł	7 „	34.— zł
4 „	22.— zł	8 „	37.— zł

za każdą następną kondygnację zł 3.— więcej.

3) za jednorazowe czyszczenie odgałęzień dymowych (szlągów):

a) za wąskie o przekroju światła do 21×31 cm za każdy metr bieżący zł 11.—;

b) za szerokie o przekroju światła ponad 21×21 cm za każdy metr bieżący zł 22.—.

4) za jednorazowe czyszczenie przewodu kominowego od palenisk przemysłowych, rzemieślniczych, kuchni zbiorowych oraz centralnego ogrzewania 3-krotne stawki doliczyć do pkt. 1, 2 i 3.

5) za kominy poza miejscem zamieszkania okręgowego mistrza kominiarskiego należy doliczyć do każdego przewodu kominowego zł 7.—;

6) za badanie przewodów kominowych i wentylacyjnych o odnośnych przekrojach światła na żądanie strony obowiązują te same stawki co w pkt. 4-tym.

7) za wypalenie komina zł 170.— przy czym materiał do wypalania obowiązany jest na własny koszt dostarczyć właściciel (zarządca) domu.

8) za każdorazowe zbadanie przewodu kominowego i palenisk w nowo wzniesionych lub przebudowanych budynkach oraz za wydanie orzeczenia o odbiorze w stanie surowym za każdy przewód 5-krotną stawkę jak w pkt. 1, 2 i 3.

9) za każdorazowe zbadanie przewodu kominowego i palenisk w nowowzniesionych lub przebudowanych budynkach oraz wydanie orzeczenia o odbiorze w stanie zdatnym do użytku, za każdy przewód 5-ciokrotną stawkę jak w pkt. 1, 2 i 3.

10) za czyszczenie nasady kominowej zł 6.—.

11) za wykonanie roboty poza normalnym terminem oraz przed godziną 7-mą rano na życzenie strony, należy się dodatek w wysokości 50%.

§ 2. Należytość za czyszczenie kominów oblicza się według kondygnacji. Piwnice i kondygnacje strychową należy uważać jako poszczególne kondygnacje, jeżeli nawet nie ma w nich palenisk. Przy wolno stojących wysoko wyprowadzonych kominach liczy się każdy zaczęty 4-ty metr jako osobną kondygnację. Sprzeczności co do wysokości należytości kominiarskich rozstrzyga zwierzchnia władza okręgowego mistrza kominiarskiego.

§ 3. Należytości za czyszczenie kominów należy w zasadzie obliczyć w stosunku rocznym i pobierać w równych ratach miesięcznych lub kwart. (ryczałtowo). Należytości za czyszczenie kominów są publicznym obciążeniem nieruchomości i za ich uiszczenie we właściwym czasie jest odpowiedzialny właściciel nieruchomości lub jego prawny zastępca. Należności zaległe należy ściągnąć wraz z kosztami egzekucyjnymi przez władzę przemysłową I-szej instancji.

Uiszczenie opłat kominiarskich ma nastąpić bezpośrednio po oczyszczeniu kominów. Przy umyślnym przekraczaniu przez właściciela domu lub jego zastępcę terminu płatności, ma okręgowy mistrz kominiarski prawo do zaliczenia ustawowego procentu pobieranego przez banki.

Kominy kuchenne, łazienkowe, od pralni, centralnych ogrzewań piętrowych (do 5-ciu izb) itp. podlegają czyszczeniu obowiązkowemu raz w miesiącu a kominy pieców pokojowych 7 razy w roku to jest od 1-go października do 30 kwietnia. Kominy przemysłowe (piekarnie, restauracje, masarnie, kuchnie zbiorowe, ogrzewania centralne itp.) raz na tydzień. Za kominy przemysłowe musi płacić użytkowca.

§ 4. Dotychczasowa taryfa kominiarska z dnia 9 lutego 1948 r. traci swą moc obowiązującą z dniem 31 października 1948 r.

Prezydent: Dubiel

46.

BIULETYN

zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

za czas od 1 — 15 grudnia 1948 r.

Powiat	Ilość gmin	miejsc.	zagród
1. Gruźlica bydła rogatego — postać otwarta			
Koźle	1	1	1 (—)
1	1	1	1 (—)
2. Zaraza stadnicza punkty izolacyjne			
Będzin	1	1	1 (—)
Koźle	1	1	1 (—)
Lubliniec	1	1	1 (—)
Niemodlin	2	3	3 (—)
Olesno	1	1	1 (—)
Strzelce	1	1	1 (—)
6	7	8	8 (—)
3. Świerzb zwierząt jednokopytowych.			
Grodków	1	1	1 (—)
Katowice p.	1	1	1 (—)
Koźle	3	3	3 (—)
Niemodlin	2	5	6 (—)
Prudnik	1	1	1 (—)
Strzelce	1	1	1 (—)
6	9	12	13 (—)

Powiat	Ilość gmin	miejsc.	zagród
4. Wścieklizna psów i kotów.			
Bytom	1	1	1 (1)
Katowice m.	1	1	1 (—)
Katowice p.	1	1	1 (1)
Olesno	1	1	1 (1)
Rybnik	1	1	1 (1)
Zawiercie	1	1	1 (1)
6	6	6	6 (5)
5. Pomór świń.			
Strzelce	2	2	2 (—)
1	2	2	2 (—)
6. Różyca świń			
Będzin	1	1	1 (1)
Cieszyn	1	1	1 (1)
Gliwice	2	2	2 (2)
Głubczyce	1	1	1 (1)
Grodków	2	2	2 (2)
Katowice m.	1	1	1 (1)
Katowice p.	1	1	2 (2)
Kluczbork	3	4	4 (4)
Koźle	3	3	4 (3)
Lubliniec	3	3	3 (2)
Niemodlin	2	3	4 (4)
Nysa	1	1	1 (1)
Olesno	3	4	4 (3)
Prudnik	4	4	4 (4)
Pszczyna	2	2	2 (2)
Racibórz	1	1	1 (1)
Rybnik	2	2	2 (2)
Strzelce	3	3	5 (4)
Tarn. Góry	1	1	1 (1)
19	37	40	45 (41)
7. Pomór kur			
Gliwice	1	1	1 (1)
Nysa	2	3	3 (3)
2	3	4	4 (4)
8. Niedokrwistość zakaźna koni.			
Rybnik	1	1	1 (—)
1	1	1	1 (—)
9. Posocznica karpi			
Bielsko	3	3	3 (—)
Cieszyn	2	2	2 (—)
Lubliniec	1	1	1 (—)
Pszczyna	4	4	4 (—)
Rybnik	2	2	2 (—)
Strzelce	1	1	1 (—)
6	13	13	13 (—)
10. Zgnilec i choroba roztoczowa pszczół.			
Niemodlin	1	1	1 (—)
Pszczyna	1	1	1 (—)
Strzelce	1	1	2 (—)
3	3	3	4 (—)

Za Wojewodę: Dr Smoliński, Naczelnik Wydziału

BIULETYN

zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego za czas od 16 — 31 grudnia 1948 r.

Powiat	Ilość gmin	miejsc.	zagród
1. Gruźlica bydła rogatego — postać otwarta			
Koźle	1	1	1 (—)
1 powiat	1	1	1 (—)
2. Zaraza stadnicza punkty izolacyjne			
Będzin	1	1	1 (—)
Koźle	1	1	1 (—)
Lubliniec	1	1	1 (—)
Niemodlin	2	3	3 (—)
Olesno	1	1	1 (—)
Strzelce	1	1	1 (—)
6 powiatów	7	8	8 (—)

Powiat	Ilość gmin	miejsc.	zagród
3. Świerzb zwierząt jednokopytowych			
Grodków	1	1	1 (—)
Katowice p.	1	1	1 (1)
Koźle	3	3	3 (—)
Niemodlin	2	5	6 (—)
Prudnik	1	1	1 (—)
5 powiatów	8	11	12 (1)
4. Wścieklizna psów i kotów			
Głubczyce	1	1	1 (1)
Olesno	1	1	1 (1)
Pszczyna	2	2	2 (2)
3 powiaty	4	4	4 (4)
5. Pomór świń			
Strzelce	2	2	2 (—)
1 powiat	2	2	2 (—)
6. Różyca świń			
Bytom m.	1	1	1 (1)
Bytom p.	1	1	1 (1)
Gliwice	4	4	4 (3)
Katowice m.	1	1	2 (1)
Katowice p.	1	1	1 (1)
Kluczbork	3	4	6 (6)
Koźle	1	1	1 (1)
Lubliniec	3	3	4 (4)
Nysa	2	3	3 (3)
Olesno	4	4	4 (4)
Prudnik	1	1	1 (1)
Pszczyna	1	1	1 (1)
Strzelce	2	2	3 (3)
Tarn. Góry	1	1	2 (2)
Zabrze	1	1	3 (3)
15 powiatów	27	29	37 (35)
7. Pomór kur			
Gliwice	1	1	1 (—)
Nysa	3	3	3 (3)
Zawiercie	1	1	1 (1)
3 powiaty	5	5	5 (4)
8. Niedokrwistość zakaźna koni			
Rybnik	1	1	1 (—)
1 powiat	1	1	1 (—)
9. Posocznica karpi			
Bielsko	3	3	3 (—)
Cieszyn	2	2	2 (—)
Lubliniec	1	1	1 (—)
Pszczyna	4	4	4 (—)
Rybnik	2	2	2 (—)
Strzelce	1	1	1 (—)
6 powiatów	13	13	13 (—)
10. Zgnilec i choroba roztoczowa pszczół			
Niemodlin	1	1	1 (—)
Pszczyna	1	1	1 (—)
Strzelce	1	1	2 (—)
3 powiaty	3	3	4 (—)

Za Wojewodę: Dr Smoliński, Naczelnik Wydziału

BIULETYN

zaraźliwych chorób zwierzęcych na obszarze Województwa Śl.-Dąbrowskiego za czas od 1. I.—15. I. 1949.

Powiat	Ilość gmin	miejsc.	zagród
1. Gruźlica bydła rogatego postać otwarta			
Koźle	1	1	1 (—)
1 powiat	1	1	1 (—)
2. Zaraza stadnicza koni:			
Katowice p.	1	1	1 (1)
1 powiat	1	1	1 (1)
Zaraza stadnicza koni punkty izolacyjne:			
Będzin	1	1	1 (—)
Koźle	1	1	1 (—)
Lubliniec	1	1	1 (—)
Niemodlin	2	3	3 (—)
Olesno	1	1	1 (—)
Strzelce	1	4	1 (—)
6 powiatów	7	8	8 (—)

Powiat	Ilość gmin	Ilość miejsc.	Ilość zagród
3. Świerzb zwierząt jednokopytowych:			
Grodków	3	3	3 (2)
Katowice p.	1	1	1 (—)
Koźle	3	3	3 (—)
Niemodlin	2	5	6 (—)
Prudnik	1	1	1 (—)
5 powiatów	10	13	14 (2)
4. Wścieklizna psów i kotów:			
Będzin	1	1	1 (1)
Bielsko	2	2	5 (5)
Grodków	1	1	7 (7)
Pszczyna	1	1	1 (1)
Rybnik	3	3	3 (3)
Zawiercie	3	5	6 (6)
6 powiatów	11	13	23 (23)
5. Wścieklizna innych zwierząt:			
Zawiercie	1	1	1 (1)
1 powiat	1	1	1 (1)
6. Pomór świń:			
Strzelce	2	2	2 (—)
1 powiat	2	2	2 (—)
7. Różyca świń:			
Bielsko	1	1	1 (1)
Bytom m.	1	1	1 (1)
Cieszyn	1	1	1 (1)
Gliwice m.	1	1	1 (1)
Głubczyce	2	2	2 (2)
Katowice p.	1	1	1 (1)
Kluczbork	4	5	5 (4)
Koźle	5	5	5 (5)
Niemodlin	2	2	2 (2)
Nysa	3	3	4 (4)
Olesno	2	2	2 (2)
Pszczyna	1	1	1 (1)
Strzelce	3	3	5 (3)
Tarnowskie Góry	1	1	1 (1)
Zawiercie	1	1	1 (1)
15 powiatów	29	30	33 (30)
8. Cholera drobiu:			
Prudnik	1	1	1 (1)
1 powiat	1	1	1 (1)
9. Pomór kur:			
Katowice m.	1	1	1 (1)
Katowice p.	1	1	1 (1)
Nysa	1	1	1 (1)
Zawiercie	1	1	2 (2)
4 powiaty	4	4	5 (5)
10. Niedokrwistość zakaźna koni:			
Rybnik	1	1	1 (—)
1 powiat	1	1	1 (—)
11. Posocznicza karpi:			
Bielsko	3	3	3 (—)
Cieszyn	2	2	2 (—)
Lubliniec	1	1	1 (—)
Pszczyna	4	4	4 (—)
Rybnik	2	2	2 (—)
Strzelce	1	1	1 (—)
6 powiatów	13	13	13 (—)
12. Zgnilec i choroba roztoczowa pszczół:			
Niemodlin	1	1	1 (—)
Pszczyna	1	1	1 (—)
Strzelce	1	1	1 (—)
3 powiaty	3	3	3 (—)

Za Wojewodę: Dudało, Kierownik Oddziału.

47.

OGŁOSZENIE IZBY SKARBOWEJ W KATOWICACH

z dnia 10 stycznia 1949 r. Nr W. I-21391/1/48

w sprawie wyłączenia z terytorialnego zakresu działania 1 Urzędu Skarbowego w Gliwicach części miasta Gliwic.

Na podstawie upoważnienia Ministerstwa Skarbu z dnia 16 grudnia 1948 r. Nr. DI-35715/1/48 — Izba Skarbowa zarządza z ważnością od 1 stycznia 1949 r. w ustalonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 3 grudnia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 488) pod L. p. izb skarbowych IV, L. p. urzędów 11 i 12 właściwości terytorialnej 1 i 2 Urzędu Skarbowego w Gliwicach następujące zmiany:

Wyłącza się z terytorialnego zakresu działania 1 Urzędu Skarbowego w Gliwicach część miasta Gliwic położoną na północ od rzeki Kłodnicy wraz z przedmieściami Sośnicą i włącza się ten teren do właściwości terytorialnej 2 Urzędu Skarbowego w Gliwicach.

W związku z powyższym począwszy od dnia 1 stycznia 1949 r. należy do właściwości terytorialnej:

1 Urzędu Skarbowego w Gliwicach część miasta Gliwic położona na południowy zachód od linii granicznej biegnącej od północnego zachodu środkiem rzeki Kłodnicy aż do punktu, gdzie rzeka ta skręca gwałtownie w kierunku północno-wschodnim, stąd na wschód południową granicą przedmieścia Sośnica do przecięcia się tej linii ze wschodnią granicą miasta.

2 Urzędu Skarbowego w Gliwicach cały powiat gliwicki oraz część miasta Gliwic położoną na północny wschód od opisanej w ustępie poprzednim linii granicznej wraz z przedmieściem Sośnicą.

Dyrektor Izby: Krzesiński.

48.

OGŁOSZENIE IZBY SKARBOWEJ W KATOWICACH

z dnia 10 stycznia 1949 r.

w sprawie zmiany właściwości terytorialnej 1 i 2 Urzędu Skarbowego w Bielsku.

Na podstawie upoważnienia Ministerstwa Skarbu — Izba Skarbowa zarządza z ważnością od 1 stycznia 1949 r. w ustalonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 3 grudnia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 488) pod L. p. izb skarbowych IV, L. p. urzędów 2 i 3 właściwości terytorialnej 1 i 2 Urzędu Skarbowego w Bielsku następujące zmiany:

Wyłącza się z terytorialnego zakresu działania 1 Urzędu Skarbowego w Bielsku część miasta Bielska, położoną na wschód od toru kolejowego w miejscu przecięcia się jego z rzeką Białką i północną granicą miasta i teren ten włącza się do właściwości terytorialnej 2 Urzędu Skarb. w Bielsku.

W związku z powyższym począwszy od dnia 1 stycznia 1949 r. należy do właściwości terytorialnej:

1 Urzędu Skarbowego w Bielsku część miasta Bielska z wyłączeniem terenu położonego na wschód od toru kolejowego w miejscu jego przecięcia się z rzeką Białką i północną granicą miasta,

2 Urzędu Skarbowego w Bielsku część miasta Bielska położoną na wschód od toru kolejowego w miejscu jego przecięcia się z rzeką Białką i północną granicą miasta oraz cały teren powiatu bielskiego.

Dyrektor Krzesiński.

49.

KOMUNIKAT IZBY SKARBOWEJ

z dnia 26 stycznia 1949 r.

w sprawie wypłaty zaopatrzenia inwalidzkiego.

Izba Skarbowa zawiadamia, że począwszy od dnia 5 lutego br. zaopatrzenia inwalidzkie (renty wojskowe) wypłacane będą za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności.

Po odbiór tych należności za miesiąc luty **n i e** należy zwracać się już do Urzędów Skarbowych, gdyż renty doręczane będą przez listonoszy do miejsca zamieszkania, Nadmienia się, że koszty doręczenia ponosi Skarb Państwa.

Izba Skarbowa.

50.

OGŁOSZENIE OKRĘG. URZĘDU LIKWIDACYJNEGO

z dnia 19 stycznia 1949 r.

w sprawie zniesienia niektórych Biur Obwodowych O. U. L.

Okręgowy Urząd Likwidacyjny w Katowicach podaje do wiadomości, że dotychczasowe Biura Obwodowe O. U. L. w Będzinie, Chorzowie, Cieszynie, Katowicach, Lublińcu, Pszczynie, Rybniku, Sosnowcu, Tarnowskich Górach i Zawierciu oraz Delegatura O. U. L. w Bielsku zostały zlikwidowane z dniem 31. XII. 1948 r.

W miejsce podanych jednostek organizacyjnych zostały z dniem 1. I. 1949 r. utworzone na mocy rozporządzenia Ministrów Skarbu i Ziem Odzyskanych z 23 grudnia 1948 r. o zakresie uprawnień i organizacji urzędów likwidacyjnych

(Dz. U. R. P. Nr 62,poz. 485) jako Urzędy I Instancji następujące Rejonowe Urzędy Likwidacyjne:

a) R. U. L. w Bielsku dla powiatu bielskiego, pszczyńskiego i dla m. Bielska, b) R. U. L. w Będzinie dla m. Będzina i powiatu będzińskiego, dla m. Zawiercia i powiatu zawierciańskiego oraz dla m. Sosnowca, c) R. U. L. w Chorzowie dla m. Chorzowa, d) R. U. L. w Cieszynie dla pow. cieszyńskiego, e) 1 R. U. L. w Katowicach dla m. Katowic, f) 2 R. U. L. w Katowicach dla powiatu katowickiego z wyłączeniem miast Chorzowa i Katowic, g) w Rybniku dla powiatu rybnickiego, h) w Tarnowskich Górach dla powiatu lublinieckiego i tarnogórskiego.

Zakres uprawnień Rejonowych Urzędów Likwidacyjnych określa § 13 powołanego rozporządzenia Ministrów Skarbu i Ziem Odzyskanych.

Należące dotychczas do tut. okręgu Delegatura O. U. L. w Bytomiu oraz Biura Obwodowe w Gliwicach i Zabrzu przeszły z dniem 1. I. 1949 r. pod gestię Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego w Opolu.

Dyrektor: w/z Krajewski p. o. wicedyrektora.

51.
OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W PSZCZYNIE

z dnia 28 grudnia 1948 r.

w sprawie wejścia w życie statutu o poborze podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych.

Statut o poborze na rzecz Pszczyńskiego Powiatowego Związku Samorządowego podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych w wysokości 10% zapłaty za spożycie, uchwalony przez Pszczyńską Powiatową Radę Narodową w dniu 16 sierpnia 1948 r. (uchwała nr 267) zatwierdzony mocą decyzji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach z dnia 8 listopada 1948 r. Nr SF 68 f 29/48 wszedł w życie i obowiązuje od 1 stycznia 1949 r. na obszarze gmin wiejskich powiatu pszczyńskiego.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego (Duda) Wicestarosta.

52.
WYCIĄG Z PROTOKÓŁU Nr 11/48

z posiedzenia plenarnego Powiatowej Rady Narodowej w Bytomiu odbytego dnia 26 listopada 1948 r.

w sprawie poboru podatku od kopalń na rok 1949.

UCHWAŁA Nr 57/48:

Na podstawie art. 33 dekretu z dnia 20. VIII. 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 128) ze zmianami wprowadzonymi dekretem z dnia 2 kwietnia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 138) oraz na podstawie §§ 92—94 rozporządzenia Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 20 czerwca 1947 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 258) pobiera się w roku 1949 podatek od kopalń położonych na terenie powiatu bytomskiego.

Podatek pobiera się od ilości wydobytych ciał kopalnych z kopalń węgla, ropy naftowej, cynku, ołowiu i innych i wynosi 1% ceny lub wartości sprzedażnej, różniczkowanej wg gatunku ciał kopalnych.

I. Z wpływów z podatku od kopalń przypada dla
 a) Powiatowego Związku Samorządowego 40%
 b) gminy wydobycia: 60%.

II. Gmina wydobycia otrzymuje z 60%-owego udziału 20% z góry, a jeżeli minerał wydobyty spod terenu sąsiedniej gminy przekracza 20% wydobycia, gmina ta korzysta z 20%-owego udziału gminy wydobycia w tym stosunku, jaki zachodzi między sumą wydobycia a częścią wydobytą spod jej terenu.

III. Klucz rozdziału z wpływów z podatku między gminy, w których zamieszkują robotnicy kopalń stanowi stosunek liczebny między stanem załogi i robotników kopalń w pierwszym dniu roku podatkowego z liczbą zatrudnionych robotników z danej gminy.

IV. Władzą wymiarową jest Wydział Powiatowy.

V. Zjednoczenia Przemysłu Węglowego są obowiązane przedkładać do dnia 15 każdego miesiąca wykazy wydobytego w ubiegłym miesiącu minerału na przepisanym formularzu A i wpłacać jako zaliczkę na przypadający podatek kwotę obliczoną w/g przeciętnej wartości sprzedażnej ciała kopalnego do Kasy Wydziału Powiatowego a do dnia 20-go każdego następnego miesiąca po wypłaceniu zaliczki i przedłożeniu wykazu A, wykaz sprzedanego, zużytego we własnym przedsiębiorstwie, odstąpionego bezpłatnie albo znajdującego się na zwałach minerału wg formularza B i wpłacić równocześnie do Kasy Wydziału Powiatowego przypadającą kwotę podatku.

VI. Wydział Powiatowy przekaże udziały innych samorządów w ciągu 10-ciu dni po każdej wpłacie zaliczki i przypadającej kwoty podatkowej.

VII. Wymiar, pobieranie podatku za zwłokę, kontrolę, odwołanie, zażalenie i kary regulują dekrety o zobowiązaniach podatkowych i o postępowaniu podatkowym z dnia 16 maja 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27 poz. 173 i 174) oraz art. 62 do 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1928 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 454 z roku 1936).

VIII. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Pkt. 7—13 pp.

Protokołował: (—) Koj Jan Inspektor PRN.

Za Prezydium P. R. N. (—) Szołtysik Przewodniczący.

Za zgodność

Bytom, dnia 8 grudnia 1948 r.

Za Prezydium Powiatowej Rady Narodowej
Szołtysik, Przewodniczący.

53.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 3 listopada 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o obowiązku poddawania sprawdzaniu mięsa sprowadzonego do niektórych miejscowości.

(Przedr. z Dz.U.R.P. Nr 53, poz. 424 z dn. 18 listopada 1948 r.)

Na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 454 i z 1938 r. Nr 18, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Celem stwierdzenia, czy mięso sprowadzone było istotnie zbadane i oznakowane jako zdatne do spożycia, czy nie zachodzi rozkład gnilny oraz czy zostało przywiezione w warunkach zdrowotnych, ustanawia się obowiązek poddawania sprawdzaniu przez lekarzy weterynaryjnych, wyznaczonych do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, wszystkiego mięsa pochodzenia krajowego, sprowadzanego do miast:

Warszawa i Łódź
oraz do miejscowości:

w województwie białostockim:

Ełk	powiatu ełckiego
Gołdap	„ gołdapskiego
Łomża	„ łomżyńskiego
Olecko	„ oleckiego

w województwie gdańskim:

Elbląg	powiatu elbląskiego
Gniew	„ tczewskiego
Kartuzy	„ kartuskiego
Kościerzyna	„ kościerzyńskiego
Kwidzyń	„ kwidzyńskiego
Lębork	„ lęborskiego
Puck	„ morskiego
Stargard	„ stargardzkiego
Sztum	„ sztumskiego
Tczew	„ tczewskiego
Wejherowo	„ morskiego
Gdańsk	
Gdynia	
Sopot	

w województwie kieleckim:

Skarżysko-Kamienna powiatu kieleckiego
Częstochowa
Kielce
Radom

w województwie krakowskim:

Brzesko	powiatu brzeskiego
Nowy Sącz	„ nowosądeckiego
Oświęcim	„ bialskiego

Tarnów	powiatu	tarnowskiego
Zakopane	,,	nowotarskiego
Żywiec	,,	żywieckiego
Kraków		
Biała Krakowska		

w województwie lubelskim:

Biała Podlaska	powiatu	bialskiego
Parczew	,,	włodawskiego
Lublin		

w województwie łódzkim:

Aleksandrów	powiatu	łódzkiego
Bełchatów	,,	piotrkowskiego
Kutno	,,	kutnowskiego
Łowicz	,,	łowickiego
Pabianice	,,	łaskiego
Sieradz	,,	sieradzkiego
Zduńska Wola	,,	sieradzkiego
Zgierz	,,	łódzkiego
Piotrków		

w województwie olsztyńskim:

Biskupiec	powiatu	reszelskiego
Dobre Miasto	,,	lidzbarskiego
Giżycko	,,	giżyckiego
Iława	,,	suskiego
Jeziorany	,,	reszelskiego
Górowo Iławeckie	,,	iławeckiego
Morąg	,,	morąskiego
Mrągowo	,,	mrągowskiego
Nidzica	,,	nidzickiego
Ostróda	,,	ostródzkiego
Orneta	,,	braniewskiego
Pasłęk	,,	pasłęckiego
Pisz	,,	piskiego
Kętrzyn	,,	kętrzyńskiego
Reszel	,,	reszelskiego
Szczytno	,,	szczycieńskiego
Sępopol	,,	bartoszyckiego
Susz	,,	suskiego
Węgorzewo	,,	węgorzewskiego
Olsztyn		

w województwie pomorskim:

Brodnica	powiatu	brodnickiego
Chełmno	,,	chełmińskiego
Chełmża	,,	toruńskiego
Chojnice	,,	chojnickiego
Czerniewice	,,	włocławskiego
Gniewków	,,	inowrocławskiego
Golub	,,	wąbrzeskiego
Kruszwica	,,	inowrocławskiego
Nowe Miasto	,,	nowomiejskiego
Nakło	,,	wyrzyskiego
Nowe	,,	świeckiego
Świecie	,,	świeckiego
Wąbrzeźno	,,	wąbrzeskiego
Wyrzysk	,,	wyrzyskiego
Bydgoszcz		
Grudziądz		
Inowrocław		
Toruń		
Włocławek		

w województwie poznańskim:

Chodzież	powiatu	chodzieskiego
Czarnków	,,	czarnkowskiego
Grodzisk Wielkopolski	,,	nowotomyskiego
Janowiec Wielkopolski	,,	żnińskiego
Jarocin	,,	jarocińskiego
Kępno	,,	kępińskiego
Kościan	,,	kościańskiego
Koźmin	,,	krotoszyńskiego
Krotoszyn	,,	krotoszyńskiego
Kłecko	,,	gnieźnieńskiego
Leszno	,,	leszczyńskiego
Międzyrzec	,,	międzyrzeckiego
Mogilno	,,	mogileńskiego
Zbąszynek	,,	międzyrzeckiego
Oborniki	,,	obornickiego
Ostrów	,,	ostrowskiego
Pakość	,,	mogileńskiego
Pleszew	,,	jarocińskiego
Rawicz	,,	rawickiego
Swarzędz	,,	poznańskiego
Śmigiel	,,	kościańskiego
Strzelno	,,	mogileńskiego
Szamotuły	,,	szamotulskiego
Środa	,,	średzkiego
Świebodzin	,,	świebodzińskiego
Trzcianka	,,	pilskiego
Wągrowiec	,,	wągrowieckiego
Wolsztyn	,,	wolsztyńskiego
Września	,,	wrzesińskiego
Zielona Góra	,,	zielonogórskiego
Żnin	,,	żnińskiego
Gniezno		
Gorzów Wielkopolski		
Kalisz		
Poznań		
Piła		

w województwie rzeszowskim:

Gorlice	powiatu	gorlickiego
Jarosław	,,	jarosławskiego
Jasło	,,	jasielskiego
Krosno	,,	krośnieńskiego
Przemyśl	,,	przemyskiego
Rzeszów	,,	rzeszowskiego
Sanok	,,	sanockiego
Stalowa Wola	,,	niżańskiego

w województwie szczecińskim:

Drawsko	powiatu	drawskiego
Gryfino	,,	gryfińskiego
Jastrowie	,,	wałeckiego
Kołobrzeg	,,	kołobrzeskiego
Międzyzdroje	,,	wolińskiego
Połczyn Zdrój	,,	białogardzkiego
Pyrzyce	,,	pyrzyckiego
Sypniewo	,,	wałeckiego
Świnoujście	,,	wolińskiego
Szczecinek	,,	szczecineckiego
Wolin	,,	wolińskiego
Złocieniec	,,	drawskiego
Szczecin		

w województwie śląskim:

Cieszyn	powiatu	cieszyńskiego
Dąbrowa Górnicza	,,	będzińskiego
Głubczyce	,,	głubczyckiego
Głogówek	,,	prudnickiego
Głuchołazy	,,	nyskiego
Grodków	,,	grodkowskiego
Koźle	,,	kozielskiego
Lubliniec	,,	lublinieckiego
Mikołów	,,	pszczyńskiego
Mysłowice	,,	katowickiego
Otmuchów	,,	grodkowskiego
Paczków	,,	nyskiego

Prudnik	„	prudnickiego
Pszczyna	„	pszczyńskiego
Racibórz	„	raciborskiego
Rybnik	„	rybnickiego
Strzelce	„	strzeleckiego
Tarnowskie Góry	„	tarnogórskiego
Będzin		
Bytom		
Chorzów		
Gliwice		
Katowice		
Nysa		
Opole		
Sosnowiec		
Zabrze		
Zawiercie		

w województwie warszawskim:

Ciechanów	powiatu	ciechanowskiego
Działdowo	„	działdowskiego
Gostynin	„	gostynińskiego
Grodzisk Mazowiecki	„	grodzisko-mazowieckiego
Lidzbark	„	działdowskiego
Sierpc	„	sierpeckiego
Płock		
Żyrardów		

w województwie wrocławskim:

Bielawa	powiatu	dzierżoniowskiego
Bierutów	„	oleśnickiego
Boguszów	„	wałbrzyskiego
Brzeg	„	brzeskiego
Bystrzyca Kłodzka	„	bystrzyckiego
Dzierżoniów	„	dzierżoniowskiego
Jawor	„	jaworskiego
Kamienna Góra	„	kamiennogórskiego
Kłodzko	„	kłodzkiego
Nowa Ruda	„	kłodzkiego
Namysłów	„	namysłowskiego
Oława	„	oławskiego
Oleśnica	„	oleśnickiego
Środa Śląska	„	średzkiego
Świebodzice	„	świdnickiego
Ziębice	„	ząbkowickiego
Złotoryja	„	złotoryjskiego
Żmigród	„	milickiego
Jelenia Góra		
Świdnica		
Wałbrzych		
Wrocław		

2. Sprawdzanie mięsa przeprowadza się w rzeźni utrzymywanej przez gminę miejsca sprowadzenia.

§ 2. Wojewódzkie władze administracji ogólnej (Zarządy Miejskie miast Warszawy i Łodzi) mogą za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wyznaczyć poza rzeźniami utrzymywanymi przez gminę (§ 1 ust. 2) także i inne miejsca sprawdzania mięsa, jeżeli urządzenie ich zapewnia wykonanie wszystkich czynności, związanych z wyładowaniem, sprawdzaniem i załadowaniem zgodnie z przepisami sanitarnymi.

2. Adresy tych miejsc sprawdzania winny być podane do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w dzienniku wojewódzkim tego województwa, na terenie którego miejsca te są położone.

§ 3. 1. Sprawdzaniu nie podlega:

1) mięso przewożone środkami transportowymi, odpowiadającymi wymogom sanitarnym, określonym w rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu, o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 643) — na odległość nie większą niż 20 km z rzeźni publicznych następujących miejscowości:

m. st. Warszawa,
Łódź,
Ełk — województwa białostockiego,
Gdańsk i Gdynia — województwa gdańskiego,
Radom — województwa kieleckiego,
Biała Krakowska, Kraków i Tarnów — województwa krakowskiego,
Lublin — województwa lubelskiego,
Kutno, Pabianice, Piotrków — województwa łódzkiego,
Giżycko, Jeziorany, Nidzica, Olsztyn, Ostróda, Szczytno — województwa olsztyńskiego,
Brodnica, Bydgoszcz, Grudziądz, Nakło, Świecie, Toruń — województwa pomorskiego,
Gniezno, Grodzisk Wielkopolski, Janowiec Wielkopolski, Kalisz, Kościan, Krotoszyn, Ostrów, Poznań, Zielona Góra — województwa poznańskiego,
Jarosław, Przemyśl — województwa rzeszowskiego,
Kołobrzeg, Pyrzyce, Świnoujście, Szczecin, Szczecinek — województwa szczecińskiego,
Bytom, Chorzów, Gliwice, Głubczyce, Grodków, Głuchołazy, Katowice, Prudnik, Racibórz, Rybnik, Tarnowskie Góry, Zabrze — województwa śląskiego,
Płock — województwa warszawskiego,
Jawor, Jelenia Góra, Kłodzko, Świdnica, Świebodzice, Wałbrzych, Wrocław — województwa wrocławskiego;

2) mięso przewożone z rzeźni wymienionych w pkt. 1 do przetwórni mięsnych, których produkcja poddana jest stałemu nadzorowi lekarza weterynaryjnego, wyznaczonego przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, jeżeli przewóz odbywa się środkami transportowymi pod plombą danej rzeźni;

3) mięso przewożone przez osoby, nie trudniące się zawodowo handlem i wprowadzaniem w obrót mięsa i przetworów mięsnych, jeżeli jest ono sprowadzone do spożycia we własnym gospodarstwie domowym tych osób i nie przekracza wagi 5 kg.

2. Wykaz przetwórni, określonych w ust. 1 pkt 2, będzie ogłaszany w Monitorze Polskim.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Dąb-Kocioł
Minister Administracji Publicznej: w/z Wolski
Minister Ziem Odzyskanych: w/z Gluck.

54.

OKÓLNIK Nr 18

z dnia 21 marca 1936 r.

o zwracaniu stronom dokumentów z akt sprawy.

(Przedruk z Dz. U. Min. Spraw Wewn. 1936 r. nr 9, poz. 46).

Ze względu na brak wytycznych w praktyce władz administracji ogólnej co do zwracania stronom dokumentów, złożonych przez nie w toku postępowania administracyjnego i biorąc pod uwagę zapytania tych władz, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

W obowiązujących przepisach nie ma ogólnych norm, które by regulowały kwestię zatrzymywania w aktach urzędowych wspomnianych dokumentów względnie zwracania ich stronom, jedynie nieliczne przepisy ustaw szczególnych np. art. 16 ustęp 3 ustawy z dnia 17. II. 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. nr 21, poz. 164), art. 229 ustawy wodnej łącznie z rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 7. V. 1924 r. (Dz. U. R. P. nr 44, poz. 468) itp. zawierają w tym zakresie pewne postanowienia.

Dokumenty, składane władzom jako załączniki, stanowią pewną całość z podaniem i razem tworzą akt urzędowy, którego znaczenie zarówno dla Państwa lub związków publiczno-prawnych jak i dla obywateli lub osób prawnych, często nie kończy się z chwilą wydania przez władze decyzji nawet ostatecznej, gdyż akt ten może być w przyszłości niezbędny, (np. w przypadkach wykonywania kontroli prawnej przez Najwyższy Trybunał Administracyjny, wniesienia przez drugą stronę prośby o uchylenie z urzędu lub wznowienia postępowania). Brak w aktach tych dokumentów utrudniłby, a często nawet uniemożliwił wykonanie wspomnianej kontroli prawnej.

Skutkiem tego wypracowanie ściślejszych norm lub wskazówek co do wypadków zatrzymywania dokumentów w aktach lub zwracania stronom jest rzeczą niezwykle trudną zwłaszcza gdy się weźmie pod uwagę ogromną różnorodność spraw administracyjnych co do charakteru oraz ich znaczenia dla interesu publicznego i dla stron. Również i dokumenty przedkładane jako załączniki przez strony, odznaczają się wielką różnorodnością pod względem swej siły dowodowej i wartości dla stron. Wreszcie okoliczność, że niektóre strony z natury rzeczy wzbudzają więcej, inne zaś mniej zaufania we władzach, musi wywierać wpływ na potrzebę gromadzenia dokumentów w aktach.

Biorąc powyższe pod uwagę, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza, aby podległe władze i urzędy, w sprawach zwracania stronom przedstawionych przez nie dla wyjaśnienia lub udowodnienia pewnych okoliczności dokumentów na przyszłość kierowały się poniższymi zasadami.

Przede wszystkim należy przyjąć za zasadę unikanie sztywnego szablonu i możliwą indywidualizację wypadków, polegającą na rozważeniu w każdej poszczególnej sprawie dopuszczalności wydania stronie dokumentu, o który prosi.

Do rozważenia są przede wszystkim następujące okoliczności:

1) ewentualny obowiązek ustawowy zachowania dokumentu w aktach sprawy.

2) ważność samej sprawy,
3) ważność dokumentu, jako środka dowodowego w danej sprawie,
4) wartość jego dla strony,
5) koszty lub trudności w ewentualnym uzyskaniu przez stronę innego egzemplarza tego dokumentu, względnie czy dokument jest tego rodzaju, że może być wystawiony tylko w jednym egzemplarzu,
6) ostateczność względnie prawność decyzji,
7) przydatność akt dla innych stron,
8) zaufanie władzy do osoby petenta, składającego dokument,
9) interes, jakim wykazuje się petent, prosząc o zwrot dokumentu.

W rozwinięciu powyższych przesłanek w szczególności wskazanym jest stosowanie następujących zasad postępowania:

a) Dokumenty, które strony mogą otrzymać w dowolnej ilości np. metryki (oprócz płatnych wypisów metrycznych wyznania prawosławnego), świadectwa moralności, świadectwa ubóstwa, wypisy hipoteczne itp. powinny być zasadniczo zatrzymywane w aktach w oryginale. Zasada ta nie wyklucza, że w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza winna zwrócić oryginały, zatrzymujące uwierzytelnione odpisy, np. gdy dokument był wystawiony za granicą względnie w Polsce poza miejscem zamieszkania lub pobytu strony i byłaby ona narażona na znaczne trudności i koszty, związane z uzyskaniem nowego dokumentu lub dotkliwą dla niej zwłokę w załatwieniu sprawy.

Zaznacza się jednocześnie, że wskutek pozostawienia dokumentów w urzędowych aktach sprawy, strona bynajmniej nie zostaje pozbawiona możności korzystania z nich, o ile zajdzie tego potrzeba przy sposobności rozpatrywania przez władze innej sprawy. W ostatnim bowiem wypadku strona na podstawie art. 56 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym może ograniczyć się do powołania się na wspomniane akta urzędowe ze wskazaniem władz lub urzędów, w posiadaniu których one się znajdują.

b) Dokumenty, które są wydawane tylko w jednym egzemplarzu, np. świadectwa szkolne, dekrety nominacyjne, akta nadania względnie uznania obywatelstwa, osobiste dokumenty wojskowe, legitymacje urzędnicze itp. należy zasadniczo zwracać stronom, zatrzymując w aktach odpisy lub wyciągi z tych dokumentów.

Celem umożliwienia stronom podjęcia z powrotem dołączonych do podań dokumentów i przyśpieszenia postępowania wskazane jest pouczanie stron, aby wraz z oryginalnymi dokumentami przedkładały ich odpisy, która władza uwierzytelni we własnym zakresie i zatrzyma w aktach sprawy, a oryginalne dokumenty zwróci stronie. W każdym razie nie należy wymagać dostarczenia odpisów od stron niepiśmiennych lub słabo piszących, lecz z urzędu sporządzić i uwierzytelniać odpisy (wyciągi) złożonych przez nie dokumentów, aby nie narażać ich na znaczne koszty sporządzania odpisów.

Wyjątek od zasady zwracania dokumentów, stanowią przypadki, w których w myśl obowiązujących przepisów władza jest uprawniona do zatrzymania dokumentu lub strona jest obowiązana zwrócić władzy dokument oryginalny po jego wykorzystaniu względnie przed wydaniem nowego dokumentu tego samego rodzaju, jak to ma miejsce np. co do legitymacji urzędniczych.

Zwrot stronie dokumentów na wstępie niniejszego punktu opisanych, może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia w sprawie, dla której dokument załączono.

c) Dokumenty, nie mające żadnego znaczenia względnie mające nieistotne znaczenie dla sprawy, powinny być zwracane stronom bez pozostawienia odpisów, z równoczesnym zamieszczeniem w aktach sprawy adnotacji o zwrocie.

d) Przed wydaniem decyzji można zasadniczo w każdej chwili zwrócić stronie żądane dokumenty, o ile w danej sprawie wchodzi w grę jedynie interes tej strony, a nie interes innych stron lub interes publiczny, lecz z równoczesnym pouczeniem strony, że wydanie decyzji, o którą prosi, jeżeli dokument ma dla sprawy istotne znaczenie, będzie wstrzymane do chwili ponownego przedłożenia dokumentu.

e) Władzą właściwą do decydowania o tym, czy i które dokumenty, złożone w danej sprawie, należy zwrócić stronie, jest władza, która w tej sprawie wydała decyzję ostateczną. Będzie nią zatem władza decydująca w I instancji, której decyzja już uprawomocniła się.

Zarządzenie niniejsze nie uchyla zarządzeń szczególnych w tej materii wydanych w odniesieniu do poszczególnych grup spraw lub dokumentów.

Minister.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

OGŁOSZENIE

Na podstawie § 75 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. I. 1947 w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62, wraz z późniejszymi zmianami), oraz zarządzenia Ministerstwa Leśnictwa z dnia 19. VII. 1948 r. ogłasza się, że sporządzone zostaną protokóły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa:

L. p.	Nazwa i przedmiot przedsiębiorstwa	Miejsce jego położenia	Imię i nazwisko właściciela mienia	Miejsce i termin sporządzenia protokółu zdawczo-odb.
1.	Tartak Opole, wraz ze wszystkimi budynkami	Opole, ul. Odrodzenia 62	F-ma Oesterreich	Opole, ul. Odrodzenia 62. 21. III. 1949, godz. 9.
2.	Tartak Świerkle I, wraz ze wszystkimi budynkami	Świerkle, pow. Opole	Stefan i Anna Kobienia	Z. T. L. P. Karłowice. 21. III. 1949, godz. 8.
3.	Tartak Murów II	Murów, pow. Opole	Mende Emil	Z. T. L. P. Murów, 21. III. 1949. godz. 9.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw, oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy, lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z całości ogłoszenia wynika o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Dyrekcja Lasów Państwowych, Okręgu Wrocławskiego we Wrocławiu.

OGŁOSZENIE

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra z dnia 12. X. 1948 r. ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa:

1. Garaże i Warsztaty samochodowe przedsiębiorstwa Firmy „Opel" Gliwice, ul. Zawiszy Czarnego 3. Protokół sporządzony zostanie w Gliwicach przy ul. Zawiszy Czarnego 3 w Stacji PKS w dniu *1. III. 49 godz. 10,00.*

2. Ekspedycja Autotransport Rudolf Schier Zawiercie, ul. Słowackiego 1. Protokół sporządzony zostanie w Zawierciu przy ul. Słowackiego 1 (w Stacji PKS) w dn. *4. III. 49 g. 11,00.*

3. Warsztaty samochodowe „Automobil-Vertrieb „Ost" Opel". Grosshändler Leo Daum — Katowice. ul. Krakowska 95. Sporządzenie protokołu w Katowicach przy ul. Krakowskiej 95 (w stacji PKS) w dniu *7. III. 49 godz. 9,00.*

4. Wasztaty samochodowe „Stoever" — Opole, ul. Mielęckiego 6. Sporządzenie protokołu w Opolu przy ul. Mielęckiego 6 (biuro Warszt. PKS) w dniu *9. III. 49 godz. 12,00.*

5. Warsztaty samochodowe Paul Otto — Opole, ul. Reymonta 21. Sporządzenie protokołu — *miejsce i data jak wyżej — pkt. 4.*

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

T. Karpiński, Naczelnik Oddziału PKS.

OGŁOSZENIE

„Na podstawie § 73 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 170) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1948 r. w przedmiocie objęcia przedsiębiorstwa: „Kopalnia Gipsu, Teodor Rudziński — Dzierżysław k/Kietrza, pow. Głubczyce", wydanego na mocy § 72 na wstępie powołanego rozporządzenia — „Centrocement — Zjednoczenie Fabryk Cementu w Sosnowcu — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione podaje do wiadomości, że **dnia 28 lutego 1949 r.** w Dzierżysławiu k/Kietrza, pow. Głubczyce nastąpi protokólarne objęcie przedsiębiorstwa pod nazwą:

Kopalnia Gipsu, Teodor Rudziński w Dzierżysławiu k/Kietrza, pow. Głubczyce,

przejęto na własność Państwa orzeczeniem Ministra Przemysłu i Handlu Nr 37 (Lp. 50) z dnia 14 czerwca 1948 r., ogłoszonym w Monitorze Polskim Nr 58 z dnia 26 czerwca 1948 r. poz. 357.

W związku z tym wzywa się Teodora Rudzińskiego do stawienia się w terminie tym w Dzierżysławiu do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

„Centrocement — Zjednoczenie Fabryk Cementu przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione w Sosnowcu"

OGŁOSZENIE

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 października 1948 r. ogłasza się, że sporządzone zostaną protokóły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa:

Fabryki Maszyn „Transport" Jan Martin i Ska z o. o. Wielkie Hajduki oraz Śląskiej Wytwórni Blach Dziurkowanych Ska z o. o. — Świętochłowice, ul. Ks. Ficka 4.

Termin sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych powyższych przedsiębiorstw ustala się na dzień *28 lutego 1949 roku, godz. 9-ta,* w miejscu siedziby przejmującego przedsiębiorstwa, Huta „Zgoda", w Świętochłowicach.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych.

Zakłady Urządzeń Technicznych „Zgoda" Świętochłowice

OGŁOSZENIE

Na podstawie paragr. 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra z dnia 5 października 1948 r., ogłasza się, że w dniu *1 kwietnia 1949 r.* o godz. 12-tej w lokalu biurowym Bielskiej Fabryki Armatur w Białej Krak., ul. Legionów 26/28, sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy wymienionego niżej przedsiębiorstwa, przejętego na własność Państwa:

E. v. Münstermann, Fabryka Armatur, Odlewnia Żelaza i Armatur, Bielsko, Słowackiego 34, spółki jawnej, stanowiącej własność Rudolfa Stanzla, Waltera Vogta, Fryderyka Vogta oraz Emilii Stanzel, — nieznanych z miejsca zamieszkania.

Wzywa się właścicieli powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie, do stawienia się w czasie i w miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Bielska Fabryka Armatur, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Biała k. Bielska.

OGŁOSZENIE

Zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15. IX. 1948 r. ogłoszonym w Monitorze Polskim (część A) Nr A-84. z dnia 15. XII. 1948 r., zostało zmienione z dn. 1. I. 1949 r. dotychczasowe brzmienie nazwy firmy: Myszkowska Odlewnia Staliwa, Przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione „Myszków", na „Myszkowskie Zakłady Metalurgiczne, Przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione, Myszków".

Powyższe podaje się do wiadomości w związku z ogłoszeniem w Śl.-Dąbr. Dzienniku Wojewódzkim Nr 25, z dnia 20. XII. 1948 r. o sporządzeniu protokołu zdawczo-odbiorczego.

Myszkowskie Zakłady Metalurgiczne, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Myszków.

OGŁOSZENIE

Na podstawie § 72 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 października 1948 P. R. I/145/48 ogłasza się, że sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy następującego przedsiębiorstwa, przejętego na własność Państwa: Ostdeutsche Wäschefabrik Tilgner Bernard i Józef w Głuchołazach, ul. Poprzeczna Nr 5, a to **dnia 28 lutego 1949 r.** o godzinie 9-tej rano, w biurze Dolnośląskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego w Głuchołazach.

Wzywa się właścicieli powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w tym przedsiębiorstwie do stawienia się w miejscu i czasie wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Dolnośląskie Zakłady Przemysłu Odzieżowego
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Zgubiono legitymację służbową Nr 94, wyst. przez Wydział Powiatowy Głubczyce na nazwisko Solikówna Anna, Kietrz, Kościuszki 4. 604

Zgubiono deklarację wierności, wyst. przez Zarząd Miejski Katowice na nazwisko Wieczorek Gabriela, Katowice, Korfantego 7. 36

Zgubiono tablice rejestr. samochodu osobowego marki Opel-Super Nr 26338, wyst. przez Urząd Wojew. Śl.-Dąbr. na Centralę Zaopatrzenia Mater. Przemysłu Włókienniczego, Katowice, Kościuszki 8. 37

Zgubiono tymczasowe zaświadczenie obywatelstwa polskiego, wyst. przez Starostwo Powiatowe Koźle na nazwisko Cochoń Aniela, Trawnik, pow. Koźle. 38

Zgubiono dowód osobisty Nr 6160, wyst. przez Zarząd Miejski Katowice na nazwisko Słotorz Paweł, Katowice, Gliwicka 39. 40

Zgubiono kartę rejestracyjną Nr H-64740 samochodu ciężarowego marki Gaz typu AA, wyst. przez Urząd Wojew. Śl.-Dąbr. na nazwisko Balkowski Tadeusz, Bytom, Chrobrego 10. 41

Zgubiono deklarację wierności, wyst. przez Zarząd Miejski Katowice na nazwisko Spichalski Edmund, Bytom, Rynek 21. 42

Zgubiono deklarację wierności, wyst. przez Zarząd Miejski Pszczyna na nazwisko Lorenc Anna, Góra 158, pow. Pszczyna. 43

Zgubiono tymczaasowe zaświadczenie obywatelstwa polskiego Nr 10120 wyst. przez Starostwo Powiatowe Koźle na nazwisko Weigman Maria, Poborszowy, pow. Koźle. 44

Zgubiono tymczasowy dowód osobisty, wyst. przez Zarząd Gminny Orzesze na nazwisko Woźnikowski Otton, Zawada, pow. Pszczyna, Rybnicka 64. 45

REDAKCJA i ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-Dąbr., ul. Jagiellońska 25. I. p. red. pok. 250, tel. 395 i 374. Adm. pok. 345, tel. 348. *ZA REDAKCJĘ: Dr. Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA roczna 1800,— zł. Prenumerata powinna być opłacana w dwóch ratach półrocznych po 900,— zł w miesiącach styczniu i lipcu. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedyńczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 90 mm 30,— zł. druk petyt lub kolonel. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. Ogłoszenia drobne za wyraz 20,— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 100 zł.**

Państw. Katowickie Zakł. Graf. Oddział Nr 1. zam. 1134 I-49 R-025062